

REVISTA

Suflet de femeie

29

sufletdefemeie.ro

CRISTOS A ÎNVIAT!

FEMEIA CARE PRIMEȘTE
binecuvântarea!

Durerea respingerii
poate fi depășită

Moștenirea
de la Golgota

vieți transformate: *mărturie*
Loredana Marin

*Foto Loredana Marin - articol pag. 6

Colectivul de redacție *Suflet de femeie* vă mulțumește!

Venim spre Dumneavoastră cu recunoștință și cu mulțumire pentru eforturile și resursele pe care le-ați oferit, pentru ca împreună, în unitate să putem sluji și lăuda un Dumnezeu glorios. Revista " Suflet de femeie „ nu ar fi ajuns la numărul 29, fără articolele voastre, fără susținerea în rugăciune și fără eforturile financiare, pentru care colectivul de redacție vă apreciază și vă este profund recunoscător.

De aceea, vrem să vă încurajăm pe această cale "să nu obosim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală. (Galateni 6 : 6 – 9), căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu”(2 Corinteni 9:7)

Dacă doriți să ne sprijiniți în continuare în lucrarea "Suflet de femeie", atât cu articolele, cât și cu finanțele voastre, vă invităm să folosiți datele de contact de mai jos:

e-mail: **contact@sufletdefemeie.ro**
Fundatia Mater, cont în lei Banca Românească Tg. Mureș
RO21BRMA0330033872400000

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Cuprins

6	MĂRTURIE LOREDANA MARIN LOREDANA MARIN	27	MODELUL DE RUGĂCIUNE AL LUI ISUS CRENGUȚA STOIAN
8	DRAGOSTE ȘI SACRIFICIU RODICA VOLINTIRU	28	DUREREA RESPINGERII, POATE FI DEPĂȘITĂ AURICA LAURENȚIU
10	FILE DE JURNAL PAULA DEJEU	30	FEMEIA CURAJOASĂ RODICA BACIU
12	PRIN SUFLETUL MAMEI REBECA BELEAN	32	FEMEIA CARE PRIMEȘTE BINECUVÂNTAREA DANIELA DELIBAȘ
13	DARUL CEL MAI DE PREȚ E.P. BENEFICIAR FUNDAȚIA MATER	33	O A DOUA VIAȚĂ LEONTINA NICUȘAN
14	PRINTRE LACRIMI, MAMA SANDA TULICS	34	ORICE LUCRU, EL ÎL FACE FRUMOS CARMEN NISTOR
15	MAMA, SE ROAGĂ DENISA HAIDUC	36	MOȘTENIREA DE LA GOLGOTA MĂRIOARA VASILCA
16	FAMILIA TUNDE KASLER	38	CELE MAI FRUMOASE MÂINI GETA LUPOIU
17	EMOȚIILE UNEI BUNICI LIDIA ALDEA	40	RODIREA RAMONA ABRUDAN
18	CE MAI SCHIMBARE JO FLETCHER	42	ATENȚIA SIFLETULUI DE FEMEIE MARIA POPA
20	ADOLESCENȚA, PRIETENA MEA SIMONA DECEAN	44	EFECTELE STRESULUI, FRICII ȘI ÎNGRIJORĂRII RODICA MALOS
22	VINDECARE PRIN CREDINȚĂ LAURA MARZA	46	ARTA UNEI VIEȚI ELEGANTE ALINA NEAGU
24	PERSOANA ALEASĂ DE DUMNEZEU ANCA CHIBELEAN	47	IERTARE VS RESPINGERE, RANCHIUNĂ TEODORA PEICA
25	CERȘETOR ȘI PRINT DANIELA BARTUȘ	48	PENTRU DIMINEȚI RELAXANTE NATALIA ZSOLDÓS
26	DRAGOSTE, ATÂT! MAGDALENA PRECUP	50	RECLAME

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica "Betania", Târgu Mureș
Mia Pop
Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica "Bethel", Târgu Mureș

DESIGN

Luciana Sand

CORECTURĂ ȘI REDACTARE

Luciana Sand
Ruxandra Petrina

CONFERINȚA CREȘTINĂ PENTRU FEMEI În așteptarea Mielului

invitat special: ANN VOSKAMP

Vă invităm la o nouă conferință, din ciclul:
În Așteptarea Mielului

Tema:
DE LA FRÂNGERE, LA VIAȚA DIN BELȘUG

Invitata noastră:
Ann Voskamp

24-26 mai 2018
Grand Hotel Napoca din Cluj

Înscrieri:

- pentru participare la conferință, fără cazare:

- * Email: contact.casa.priscila@gmail.com
- * Tel: 0727.773.356, Dorina Tartamuș
- * Taxă participare: 80 lei

- participare conferință și cazare: Marinela Barbu, tel: 0728.881.522, email: maribarbu2005@yahoo.com

Costul: 420 lei , include cazare și două mese/zi , taxă de participare.

- Recepția: * joi, 24 mai - orele 13-17.
- * Cina: ora 16.30 - 17.30
 - * Deschiderea conferinței: joi , ora 18
 - * Închiderea conferinței: sâmbătă , ora 12.

Vă rugăm să confirmați participarea până în 28 februarie iar dovada plății până în 30 aprilie.

ATENȚIE: Vă rugăm să precizați dacă cineva, în mod excepțional, nu va ajunge la cină în prima zi.

Câteva detalii despre invitata noastră veți găsi accesând site-ul: www.casaprisila.ro

Vă așteptăm cu drag!

Primăvara, anotimpul schimbării

E primăvară un sezon al înnoirii, al schimbărilor vizibile, ne uităm la natură și o vedem în straie noi și toate acestea ne încântă ochiul și sufletul. Dar, în același timp, simt că aceste schimbări mă îndeamnă la o înnoire a mea după Planul lui Dumnezeu. În acest anotimp al schimbării, identific trei cuvinte, care definesc primăvara: pasiune, potrivire, putere, deoarece vreau să beneficiaz și eu personal de înnoire încerc să le deslușesc înțelesul.

PASIUNE: Natura se dezlănțuie cu Pasiune, ne încălzește soarele, ne udă ploile, crapă mugurii, ies răsadurile, cântă pasărelele, nimic nu le poate opri pentru că le-a sosit ceasul. Au așteptat toate să treacă frigul și să se poată exprima, să poată dăru. Motorul acestor minuni este ascultarea naturii, de Creatorul care a pus în codul lor genetic ceva din El: dragostea și dăruirea. Îmi doresc ca acest motor al ascultării de Dumnezeu și al iubirii față de semenii să mă miște și pe mine cu pasiune în tot ceea ce am de schimbat, fără să țin cont de adversități, fără să-mi fie frică de eșec.

PLENTITUDINE: Toate tablourile primăverii, în care se simte aerul înnoirii, chiar dacă ne încântă privirile, nu sunt un scop în sine, scopul e altul, unul mult mai semnificativ și benefic, toate aceste schimbări vizează împlinirea unui plan ce conduce la rodire. Pomii nu înfloresc doar să fie frumoși, ci pentru a aduce roade, iarba nu crește doar pentru a acoperi pământul, ci pentru a servi ca hrană animalelor.

Schimbările noastre vor aduce o recoltă bogată pe termen lung: caractere schimbate, oameni binecuvântați, suflete mângâiate de cuvintele noastre, de faptele noastre bune și un mare zâmbet pe fața Lui Dumnezeu.

PUTERE: Există o forță supremă care conduce întregul univers, și această forță e mult mai vizibilă în anotimpul primăverii. Nu ne putem explica cum se face că păsările călătoare știu

exact când să se întoarcă și au energia necesară pentru o așa lungă călătorie, cum pot mugurii să iasă din coaja uscată a crenșilor, cum au curajul toporașii și panseluțele să-și arate petalele fragile când încă temperaturile sunt joase.

Dar toate aceste acte de curaj sunt datorate Puterii lui Dumnezeu, așa cum spunea poetul C. Ioanid în poezia sa:

Taine:

*„Zidar fără mistrie, fără drișcă,
Tu chemi din vid, din absolutul NU.
Învârți în cer morișcă în morișcă!...
Pe toate-odată forța Ta le mișcă!
O, Tată, mă cutremur. Ce ești Tu?”*

*Cum ai ascuns sămânța în sămânță?
Un sămbure e-un chivot. Și în el,
alt chivot poartă altu-ascuns la fel.
Și toate cer de mii de ani ființă.*

Pasiunea pentru schimbare are în vedere **Plentitudinea**, dezvoltarea completă a planului Lui Dumnezeu și este însoțită de **Puterea Divină**, care facilitează apariția unei recolte bogate, în plan fizic și spiritual.

Veți găsi în acest număr al revistei noastre articole ce ne provocă la reflexie în diferite domenii ale vieții noastre: spiritual, familial, relațional și altele. Fie ca Bunul Dumnezeu să învârtă “orice morișcă” din viața noastră, astfel încât schimbările să se producă prin Puterea Duhului Sfânt și cu scopul de a împlini Voia Sa bună, plăcută și perfectă.

Vă doresc o Primăvară fericită!

Rodica Baciu

vieți transformate: *mărturie*

Loredana Marin

Mă numesc Loredana Marin, am 38 de ani, sunt căsătorită și împreună cu soțul meu avem 2 băieți. Foarte mulți oameni mă știu și mă au în agenda telefonului „Loredana-Bodo Proconsul”.

Sunt din orașul Caracal, singură la părinți, dintr-o familie de creștini ortodoksi, nepracticanți. Pentru că am crescut într-un mediu în care nici tradiția, nici Cuvântul nu se practica, imaginați-vă cum a fost viața mea de adolescentă și de fapt până la 28 de ani când am început să-L caut pe Dumnezeu. Părinții mei mi-au oferit ce au știut și avut, dar nu m-au îndru-

mat spre ceea ce contează și rămâne cu adevărat, adică o credință puternică în Dumnezeu. Ca adolescentă, fire rebelă, curioasă peste măsură și plăcându-mi tot ce înseamnă senzații tari, bineînțeles că

despre mine și mă speria ideea că dacă cineva mă va cunoaște mai bine se va plictisi de mine și mă va părăsi. Și asta nu se întâmplă numai cu băieții, ci și cu colegii de școală.

” *Aveam nevoie de o dragoste de mărimea lui Dumnezeu.* ”

am făcut foarte multe alegeri nepotrivite în materie de băieți și anturaj. Această latură a mea mă consuma foarte tare pentru că mereu căutam situații noi care să-mi umple nevoia de iubire și acceptare necondiționată. Aveam o părere proastă

inima mea, față de părinți, de unii profesori sau diferiți oameni care m-au rănit. Dar la fel de împovărată eram și din cauza că nu știam cât de important este să-mi cer iertare acolo unde era cazul. Eram o persoană însuflețită de frică și deznădejde.

Aveam nevoie de o dragoste de mărimea lui Dumnezeu. Nu știam ce înseamnă să ierți sau să fi iertat. Ani mulți am purtat povara neiertării în

Timpul a trecut, m-am făcut mare și ca orice fată îmi doream să mă căsătoresc, crezând că așa îmi umplu golul din inimă. Lucram într-o companie de telefonie mobilă și așa mi-am cunoscut soțul, pe Bodo de la Proconsul. Bodo venea dintr-o căsnicie eșuată, iar eu veneam cu eșecurile mele. Un orb dorea să călăuzească alt orb. Așa eram noi. După aproximativ 2 ani ne-am căsătorit. A fost frumos 1 an, după care ne plafonasem. Nici eu, nici el nu știam de unde s-o apucăm. Goliciunea din inima mea se făcea din ce în ce mai mare, pentru că, deși eram căsătorită cu o vedetă, sau aveam o casă frumoasă, sau ne puteam permite multe lucruri, eram nefericită. Am crezut că ne iubim. Mă urmărea trecutul foarte mult. Gândurile și amintirile nu mă lăsau să-mi construiesc căsnicia. Valorile și educația și-au spus și ele cuvântul. Nimic nu ținea cu mine. Nici aspectul fizic nu mai conta sau dulcెgăriile cu care îl cucerisem. Îmi amintesc că i-am zis într-o seară pe canapea: ce mult mi-aș dori să mă nasc din nou!

La scurt timp, Bodo a primit o invitație împreună cu formația să susțină un concert de Paste, într-o biserică neoprotestantă. Acel moment a fost pentru mine decisiv. Nu știam, nu înțelegeam ce se întâmplă acolo, dar am simțit iubire. Era o altfel de iubire. Mă sătura, îmi umplea ființa. Am zis: vreau și eu! Ce trebuie să fac? Și ce-a trebuit am făcut, foarte repede! Și Bodo la fel... S-a schimbat perspectiva vieții 180 grade. Mi-am văzut starea, am început să caut să repar ce ținea de mine, inima mea era receptivă la nevoile altora, am devenit miloasă, scârbită de păcat, dornică să fac lucruri noi care să conteze, o infuzie de viață nouă simțeam în mine, atitudinea față de soțul meu era schimbată. La aproximativ 2 luni după botez, am avut o experiență care avea să-mi confirme pentru totdeauna că Dumnezeu există, e puternic, e bun și face ce vrea El.

Mă întorc un pic înainte de căsătorie și va spun că aveam prostul obicei de a merge la astroloage pentru a-mi ghici viitorul. Una dintre ele mi-a spus că “nu voi trăi mult”, iar cealaltă mi-a spus că în “zona genitală sistemul imunitar este scăzut.” Evident m-am speriat și am trăit cu frică și neputința asta ani buni.

Mă întorc cu mărturia în noaptea în care am trăit acea atingere din partea lui Dumnezeu. Era cam 2 noaptea, eram în pat cu soțul meu, când deodată am simțit o prezență în cameră. Acea prezență nu îmi provoca frică, ba dimpotrivă m-am “trezit” zicând în șoaptă: “da Doamne, vin-

decă-mă!” Am simțit în zona pântecului niște raze de soare care mă încălzeau, apoi ca și cum cineva cosea ceva, apoi parcă eram pusă la centrifugă. Nu mă puteam ridica din pat, parcă eram într-o operație în care nu mă durea nimic, dar simțeam intervenția. A durat totul în jur de 3 minute. Am știut că a fost Dumnezeu, chiar dacă eram întoarsă de puțin timp la El. Știa doar soțul meu, deoarece nu știam să explic senzațiile pe care le-am avut.

O familie din Biserica unde mergeam, m-a rugat să-i duc cu mașină în județ. Bacău comună Răcăciuni, pentru a duce un pachet unui pastor. Când am ajuns acolo, deja începuse serviciul de slujire. Am intrat pe ușa, pastorul m-a fixat cu privirea, după care a venit la mine. Avea în jur de 70 de ani, și cu o privire caldă m-a îmbrățișat și mi-a spus: “nu știu cine ești, de unde vii, dar vreau să-ti spun că acum 3 luni într-o noapte, Domnul Isus te-a vindecat de cancer genital!” Am început să plâng pentru că mi-am amintit de noaptea aceea. Așa mi-am început eu călătoria cu Domnul.

Reverența și dragostea mea pentru El creștea și creștea în fiecare zi. Știu că

mă iubește, și din acest motiv caut să mă port și să acționez față de El și oameni conform cu îndurarea și harul Lui, de zi cu zi. De când mă știu, nu am trăit mai intens că în acești ani, de când m-am întors la El. Zilnic trăiesc intens. Mă rog intens, iubesc intens, mă îngrijesc cu mare atenție de bunul mers al familiei, caut în mod intenționat să slujesc oamenilor, fac toate aceste lucruri de dragul Lui.

Nu merg toate lucrurile roz, dar perspectiva mea este una nouă, este plină de nădejde. Îl am pe Cristos în mine! Inima mea este una nouă! În 2008 am făcut acest legământ de iubire cu El, iar în 2014 împreună cu soțul meu am înfiat 2 copii, Daniel și Filip.

Toți 4, zi de zi, creștem în dragostea lui Dumnezeu, cu provocări, cu încercări, dar învingători!

LOREDANA MARIN

DRAGOSTE ȘI SACRIFICIU

"pot totul în Hristos care mă întărește!" - Filipeni 4:13

Dumnezeu ne-a creat după chipul și asemănarea Sa. De aceea, să credem că El simte ce simțim și noi și înțelege prin ce trecem ca femei, atunci când suntem bucuroase sau suferim.

Când Dumnezeu a creat femeia a știut prin câte va trece și de aceea a echipat-o pentru orice sarcină, pentru orice chemare, pentru orice fel de bucurie sau suferință pe acest pământ. El a creat femeia cu mare potențial fizic, spiritual și emoțional.

Dumnezeu a pus valori și daruri puternice în femeie, ca să împlinească voia și planurile Sale pe acest pământ. Cea mai nobilă chemare a femeii este aceea de a da viață copiilor și de a-l crește pentru El. Vedem caracterul lui Dumnezeu plin de bunătate și de o dragoste perfectă atunci când a trimis pe Domnul Isus, singurul Său Fiu ca să vină pe pământ și să moară pentru noi. Prin jertfa Domnului Isus, putem primi iertare, vindecare și împăcare cu Dumnezeu.

Iubirea adevărată înseamnă SACRIFICIU. La Golgota, înțelegem cel mai bine dragostea împletită cu sacrificiul suprem. Acolo, Domnul Isus a fost părăsit, când era în cea mai mare agonie a morții. În același timp trebuie să înțelegem că și Tatăl ceresc suferea durerea Lui, dar a trebuit să-L lase singur ca noi să avem parte de mântuire.

Mă gândesc la inima de Tată al lui Dumnezeu, câtă suferință, cu îndelungă răbdare a trăit în acele momente văzând suferința Fiului Său și a urât răutatea celor care-L chinuiau.

Dacă ne gândim la noi, mamele cu copii, înțelegem cât sacrificiu facem de când suntem gravide, nașterea care este grea, apoi sacrificiu în creșterea copiilor. Dar, toate aceste sacrificii le facem cu cea mai mare dragoste pentru copilul iubit. Împletim suferința cu dragostea pe care Dumnezeu a pus-o în inimile noastre. Când fiul meu a plecat la Domnul, a fost cea mai groaznică durere din viața mea, și ea continuă. Copilul meu nu a murit ca să

salveze omenirea ca și Domnul Isus, dar atunci m-am gândit la o mică asemănare în ceea ce a simțit Dumnezeu când Fiul Său murea și a refuzat să-L ajute, ca să se împlinească voia Lui pentru noi.

Eu aș fi dorit să fac orice ca să-mi salvez fiul, dar nu s-a mai putut. Cerul meu s-a întunecat, inima mi s-a cutremurat de o durere de moarte, căci am simțit fiorii morții. M-am luptat cu moartea, dar nu am biruit-o. Moartea vine când nu te aștepti și îți ia ce ai mai scump.

Nu există nicio durere în viața unei mame decât să-i moară copilul drag în brațele ei.

Fiecare mamă se bucură când naște copilul pe care apoi îl crește cu dragoste și sacrificiu, dar niciodată o mamă nu se gândește că poate într-o zi, cel care este drag ca lumina ochilor, va muri, va pleca din lumea aceasta și nu-l va mai vedea niciodată, nu-i va mai auzi glasul niciodată aici pe pământ. Această zdrobire îți sfărâmă toate măruntaiele, îți ia toată energia și nu mai dorești nimic.

Numai gândul că fiul meu nu mai vine acasă niciodată, că nu-l mai văd, nu-l mai aud, îmi arde inima de durere și de dor, de parcă sângerează continuu.

În disperarea mea am zis:

"Doamne, nu înțeleg, de ce ai îngăduit Tu aceasta? Mă doare așa de tare, încât nu mai are sens pentru mine această viață; soarele parcă nu mai luminează, mâncarea nu are gust și nu o pot mânca, cei din jurul meu sunt ca niște străini, totu-i întuneric și nu mai am nicio speranță, nicio bucurie. Dar, cu toate acestea, Te laud, îți mulțumesc și Te binecuvîntez, căci știu că Tu nu greșești niciodată că ești un Dumnezeu credincios. Tu știai deja că se va întâmpla aceasta, de aceea știu că ai un plan măreț pentru noi prin acest sacrificiu. Ai refuzat să ne ascuți strigătele desperate, ai ignorat chiar și credința a zeci de mii de

credincioși, care era mai mare decât un bob de muștar, căci planul Tău era mult mai măreț decât durerea noastră...Chiar dacă îmi este imposibil de greu, accept voia Ta, mă predau, mă supun și cer împlinirea planului Tău prin această încercare atât de sfâșietoare. Bunătatea Ta Doamne este singura mea mângâiere și ajutor.

Încercarea aceasta, nu m-a dărmănat, cum ar fi vrut cel rău, ci m-a determinat să lucrez mai mult pentru Domnul, să mă rog mai mult, și să-L laud din toată inima. Cuvintele fiului meu cu câteva luni înainte de moarte îmi răsună mereu în inimă:

"Mama, indiferent de greutatea vieții, de opoziții și atacuri, niciodată NU renunța la chemarea Domnului! NU-l lăsa pe cel rău să câștige. Adu-l bucurie Domnului!"

Încurajată de Domnul și de aceste cuvinte, mă ridic dintre dărmături, din

țărâna disperării și a durerii și mă înalț ca vulturul spre culmi și locuri mai înalte, chiar dacă inima mi-e frântă și sângerează. Domnul care cunoaște inima mamelor este cu mine și mă ajută să traversez și această vale a a umbrei morții, strălucind pentru El în același timp.

Scumpa mea, indiferent prin ce încercări vei trece, nu uita că Cel care te-a creat este cu tine și poate să te ajute. El simte și suferă cu tine. Întărește-te și odihnește-te la pieptul Său, căci te iubește și nu te va lăsa niciodată. Nimeni nu se gândește că într-o zi, într-o clipă toți vom muri, vom pleca din această lume, depinde unde ne-am pregătit locul. Ești tu gata?

"POT TOTUL ÎN HRISTOS CARE MĂ ÎNTĂREȘTE!" -Filipeni 4:13

RODICA VOLINTIRU

"Multumim tuturor celor care au fost alături de familia Volintiru Marian și Rodica, în suferința cumplită cauzată de încetarea din viață a fiului lor Paul Volintiru, în vârstă de 19 ani. Să continuăm să ne rugăm pentru această familie greu încercată."

File de jurnal

Fiului meu, Iosua,
cu ocazia împlinirii vârstei de 1 an

“Dragul meu,

dacă m-ai întreba cum de a trecut atât de repede primul tău anisor de viață, evident nu ți-aș putea răspunde. A fost atât de frumos și parcă atât de scurt, însă m-am bucurat deplin de fiecare lună, de fiecare etapă și de fiecare noutate cu care ne-ai “răsfățat”.

Zua de azi am început-o cântându-ți și dorindu-ne pentru tine un binecuvântat “La mulți ani!”.

Ai primit multe alte urări de fericire și binecuvântare pe tot parcursul zilei de la persoane care te îndăgesc enorm. Le-am promis că ți le voi transmite personal și în detaliu. Cadourile și bucuria cu care te-au înconjurat mai apoi toți membrii familiei lărgite au încununat desăvârșit sărbătoarea zilei de azi. Abia aștept să-ți finalizez cadbul de anul acesta – rama foto cu acea colecție de poze de la 1 la 12 luni, alături de amprenta piciorușului tău la un an – o amintire de neprețuit pe viitor!

“Samuel creștea, Domnul era cu el și n-a lăsat să cadă la pământ nici unul din cuvintele Sale.” 1 Samuel 3:19

Dumnezeu are multe promisiuni mărețe pentru tine, dragul meu!

Citește încă o dată versetul de mai sus începând cu numele tău. Ce minunat sună, nu-i așa?

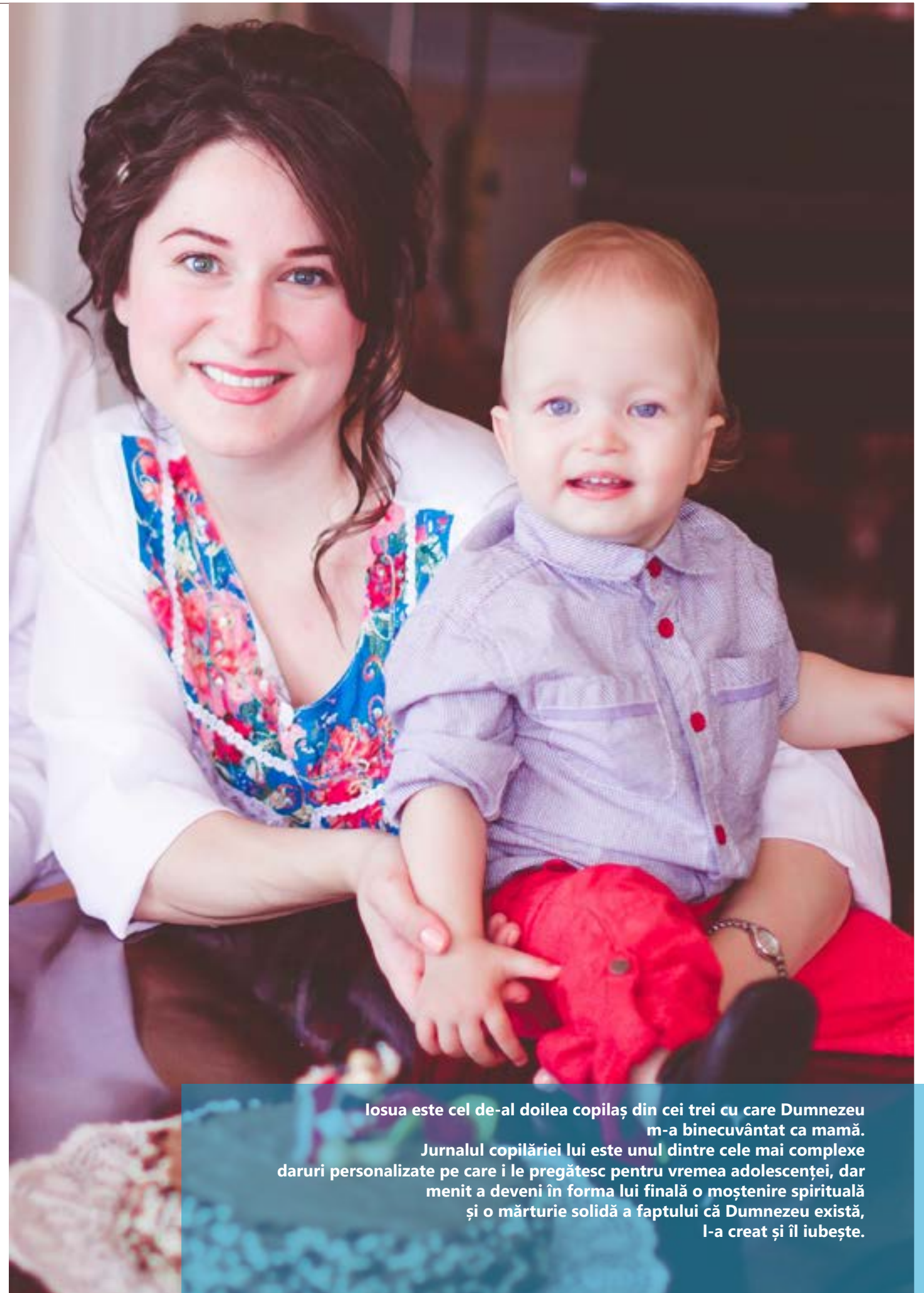
Azi te binecuvîntez din nou cu mântuire și cu o viață din belsug în Cristos – în locul și etapa de istorie în care Dumnezeu te-a așezat. Te binecuvîntez să emani prin vorbirea ta puterea și autoritatea Cuvântului Său, în așa fel încât ceea ce vei rosti să pătrundă adânc în inimile celor care te vor auzi și asculta. Te binecuvîntez să ajungi un lider, ca Iosua din Scripturi odinioară, care să apere drepturile tinerilor creștini și să lupte împotriva tuturor curenților malefice care iau cu repeziciune în stăpânire teritorii tot mai întinse pe mapamond.

Te binecuvîntez să fii încrezător în Dumnezeu, să rămâi lângă El și cu El, indiferent de costuri sau pierderi aparente, fiindcă nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: “Întărește-te și îmbărbătează-te!” Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face.” Iosua 1:9

La mulți ani, iubirea noastră!”

PAULA DEJEU

Iosua este cel de-al doilea copilăș din cei trei cu care Dumnezeu m-a binecuvântat ca mamă. Jurnalul copilăriei lui este unul dintre cele mai complexe daruri personalizate pe care i le pregătesc pentru vremea adolescenței, dar menit a deveni în forma lui finală o moștenire spirituală și o mărturie solidă a faptului că Dumnezeu există, l-a creat și îl iubește.

Iubirea lui Dumnezeu, văzută

prin sufletul mamei

Am ajuns cu ajutorul Domnului să putem spune din nou că este primăvară. Parcă mereu oamenii sunt mai senini în acest anotimp și cumva își lasă inima să fie dezghețată de soarele ce-și face prezența mai mult ca în timpul iernii. Ar trebui să fim mereu așa. Să ne bucurăm de iarnă, deși nu este călduroasă. Să privim dincolo de nori, știind că există în spatele lor soarele...mai exact, să privim dincolo de încercări și de problemele zilnice cu care ne confruntăm, știind că există un Dumnezeu care ne-a promis că va fi cu noi mereu, nu doar la bine, ci și la greu.

Cum spuneam, suntem mai călduroși, mai buni. De ce? Unii se pregătesc să fie cum ar trebui doar cu câteva momente înainte de a urma o zi specială. Luna Martie este mai specială pentru unii deoarece este obiceiul bine știut al sărbătorii zilei femeii-mamei. Aș dori să scriu printre aceste rânduri câteva sentimente pe care le am în special pentru mame. MAMA este o binecuvântare pentru mine. Domnul a ales-o pentru a-mi da viață. Înainte de toate acestea, El mă cunoștea, avea deja un viitor pentru mine și știa totul perfect. Știa că voi fi purtată în pânțele ei timp de aproximativ 9 luni, de aceea a modelat-o între timp, a pus caracterul Său în ea. Prin măreția Lui, știa că voi pași pe acest pământ murdar și păcătos, astfel încât a pregătit-o în așa fel ca ea să mă țină aproape de El. A pus în ea bunătate, deoarece știa că de multe ori voi face fapte rele. I-a dat răbdare, fiindcă știa că voi fi agitată la început. I-a dat puterea de a ierta, știind că o voi supăra. I-a dat blândețe, știind că voi răspunde de multe ori pe un ton nepotrivit, folosind cuvinte fără a fi gândite de dinainte. A învățat-o să fie smerită, tăcută, credincioasă, puternică și, pe lângă alte însușiri care aș putea să le enumăr, a pus în ea dragostea, care le înfășoară pe toate în același timp. Deși știa că nu îi voi răspunde mereu cu aceleași cuvinte prietenoase și plăcute, ea a dovedit că este temătoare de Dumnezeu, rămânând tăcută, iertându-mă și iubindu-mă în continuare. Îmi aduc aminte de un citat care sună așa: ~Iubirea nu este un târg: "Te iubesc pentru că mă iubești." Iubirea este o certitudine: "Te iubesc pentru că te iubesc!" ~ Liviu Rebreanu.

Spuneam mai sus cum Dumnezeu a imprimat caracterul Său minunat în mame. Îmi aduc aminte de un verset din care probabil am crede că este extras citatul de mai sus, și anume: "Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi." 1 Ioan 4:19. Dumnezeu știa că vom păcătui, dar a pregătit și o cale prin care să putem fi mântuiți: jerta Domnului Isus Hristos. Domnul nu ne iubește pentru că noi Îl iubim, ci El ne iubea de dinainte.

"Așa sunt și mamele.

Deși le este clar că nu suntem perfecți, ele tot ne iubesc și ne ajută să fim plăcuți Domnului. "

O altă comparație pe care aș face-o este dragostea Domnului și dragostea mamei. În prima parte din 2 Corinteni 5:14 scrie așa: "Căci dragostea lui Hristos ne strânge". Citisem

"Te iubesc pentru că te iubesc!,"

într-o carte următorul argument legat despre cum iubirea pentru Dumnezeu ne poate unii cu cei din jur: "Am văzut adesea că, datorită iubirii față de Hristos, creștinii pot să depășească diferențele dintre ei și să se înțeleagă unii cu alții", Doug Batchelor.

Unde am vrut să ajung? La farmecul iubirii pe care o mamă o are. Recitisem de pe un magnet așezat pe frigider în bucătăria noastră următoarele cuvinte: "Mamele sunt ca niște nasturi. Pur și simplu țin lucrurile împreună." Putem observa foarte clar cât de minunată este o mamă. Domnul a ales aceste ființe pentru a ne arăta cât de mult ne iubește prin ele. Suntem noi recunoscători/recunoscătoare îndeajuns pentru ele? Merităm tot efortul lor? Oricum, chiar de merităm sau nu, mamele sunt aici pentru a ne da ajutorul mereu fără a le chema. Chiar dacă nu-l mulțumim Domnului pentru tot ce ne-a dăruit și ne dăruiește, El continuă în a ne binecuvânta. La fel este și mama.

Chiar dacă nu o respectăm cum ar trebui și nu ne arătăm recunoștința îndeajuns, ea este prezentă mereu, gata să renunțe la sine pentru a oferi celorlalți tot ce este mai bun și mai frumos. Probabil avem regrete în aceste momente, dar nu asta intenționăm să produc, ci vreau să deschidem ochii larg, să privim la binecuvântările ce le-am primit deși nu meritam.

Dacă o mai avem pe draga noastră mamă în viață, să îi mulțumim prin vorbele noastre, prin comportamentul nostru, prin faptele noastre, prin viața noastră pentru toată munca ce-a fost însoțită mereu de dragoste. Și la sfârșit să îi spunem cu blândețe și gingășie: "Ești cea mai frumoasă, deoarece ai cel mai frumos suflet, care reflectă frumusețea Domnului, frumusețea cerului! Te iubesc pentru că te iubesc!"

BELEAN REBECA
BISERICA BETHEL TG-MUREȘ

Darul cel mai prețios

Aveam 17 ani când am rămas însărcinată pentru prima oară. Prietenul meu nici nu vroia să audă de copil, a decis că e mai bine să mă părăsească, iar cu copilul să mă descurc eu, fie să îl dau spre adopție, fie să îl abandonez în spital. Îmi era teamă de părinții mei, în special de tata. M-am hotărât să îi spun diriginței mele că sunt gravidă și că mi-e frică să le spun părinților, deoarece nu m-ar ierta niciodată. Ea mi-a zis că acest lucru nu este adevărat, fiindcă orice părinte își iubește copilul și e capabil să îi ierte orice greșeală. Aveam speranța că așa va fi...

Diriginta i-a contactat telefonic pe părinții, iar eu le-am mărturisit totul. Deși mi-a fost foarte greu, mi-am recunoscut vina, am plâns și am implorat iertare... Însă ei nu puteau accepta ideea. Au hotărât să mă trimită să locuiesc în chirie, să nu fiu văzută de cei din satul nostru, erau mai preocupați de ceea ce ar gândi oamenii despre mine. Am locuit 3 luni în chirie, părinții mă vizitau și erau grijulii cu mine, dar vroiau ca eu să renunț la copil după naștere, în ciuda faptului că nu eram de acord. În cele din urmă a sosit momentul nașterii. S-a născut îngerașul meu drag, părinții au venit să ne vadă, au spus că seamănă leit cu mine când eram mică, chiar și poze i-au făcut, l-au luat în brațe și l-au sărutat, după care au plecat.

Ajungând acasă, m-au sunat și m-au întrebat cum facem, deoarece au vorbit cu familia care urmează să preia copilul în vederea adopției. Le-am reproșat faptul că nu m-au întrebat dacă sunt de acord și i-am întrebat de ce fac asta. Mi-au răspuns că așa ne-am înțeles, însă eu nu am aprobat acest lucru în niciun moment, ci aceasta era de fapt dorința lor. Îmi era teamă de tatăl meu, dar m-am hotărât să lupt cu orice preț pentru copilul meu, și am spus că mai bine trăiesc pe stradă împreună cu el, decât să îl părăsesc sau să îl dau spre adopție. La auzul acestora, inima tatălui meu s-a înduioșat și mi-a zis că ne ia pe amândoi acasă.

Pentru mine, fiul meu este cel mai de preț din toată lumea. Până ce nu l-am născut, nu știam ce înseamnă să fii mamă. Este un sentiment pur de dragoste și bucurie... Este Lumea Toată... Nu voi uita

niciodată momentul când l-am văzut pentru prima dată, nu-mi venea să cred că este parte din mine, am plâns de fericire...

În fiecare dimineață se trezește zâmbind, uneori mai plânge dacă îi e foame sau e deranjat de colici, dar în rest e foarte cuminte. Sunt foarte fericită că pot fi mamă și că mi-a fost dat să trăiesc aceste momente minunate.

Sper că atunci când veți deveni mame, veți lupta pentru copiii voștri, îi veți iubi și îi veți îngriji așa cum merită. Ei nu sunt vinovați că au venit pe lume.

Un copil este o Binecuvântare, este Un Dar de la Bunul Dumnezeu...

E.P.BENEFICIAR,
FUNDAȚIA MATER

pentru mine,
...fiul meu,
este
LUMEA TOATĂ

printre lacrimi, **mama...**

Când am văzut că Domnul - Stăpânul vieții te-a așezat în grădina trupului meu și m-a făcut vrednică să-ți fiu mamă, am îngenunchiat la picioarele de Mântuitor și l-am mulțumit pentru dragostea Lui și bucuria ce mi-a trimis-o.

Te-am primit cu sfântă bucurie, de parcă nu mai era nimeni în Univers în afară de noi doi!! I te-am dăruit Lui, ca nimeni să nu-ți atingă viața, să-ți facă rău... Mi-am dăruit timpul ție, creșterii tale și nu de puține ori am văzut mâna Domnului intervenind în timpul intra-uterin, la naștere, și după... Am petrecut ani frumoși, plini de pace, sănătate; am trecut peste emoțiile unei operații cu încredințarea sfântă că Dumnezeu este lângă noi, ne-ajută... și așa a fost!

M-am bucurat toți anii de creșterea ta sub mâna sfântă și curată a Stăpânului, Care te-a

ajutat să mergi la una din cele mai bune universități pentru a deveni ceea ce ai ales să fii profesional în viață. Am lăcrimat în mulțumiri zi și noapte însoțindu-te pe unde ești, ți-am purtat de grijă ca o mama, dar ai uitat ceva!

Ai uitat drumul rugilor împreună, cântările de laudă, închinările în Duh și Adevăr sub a căror mână ai crescut...Ești rece și distant când te întreb de Dumnezeu și foarte tăcut... Tăcerea ta îmi face obraji uzi de lacrimile ce le vărs înaintea Tatălui pentru viața ta...Cuvintele mele despre Mântuitor sunt fără răspuns din partea ta...

Mă ții noaptea și zilele cu ochii lipiți de cer ... rugându-L pe Dumnezeu să te adauge celor care-L cunosc, iubesc, slujesc

Printre lacrimi... mama.

SANDA TULICS

OCONOMOWOC -STAT WISCONSIN
BISERICA PENTICOSTALĂ

mama, se roagă...

**" Rugăciunea mamei întotdeauna a adus biruința în familie!
Ea stătea zi și noapte în rugăciune..."**

Numele Domnului să fie laudat!"; tot prin rugăciunea mamei, nevoile materiale nu au lipsit niciodată din casa ei.

Rugăciunea mamei întotdeauna a adus biruința în familie! Ea stătea zi și noapte în rugăciune... de multe ori ușa de la camera mamei era închisă, iar dincolo de ea se auzeau suspine și cuvinte de rugăciune pentru copiii ei. Unul dintre copii spune: „Treceam pe lângă ușa mamei și printre cuvintele de rugăciune rostite cu atâta dragoste în fața lui Dumnezeu mi-am auzit numele meu...am izbucnit în lacrimi...m-am oprit lângă ușa și l-am mulțumit lui Dumnezeu că mi-a dăruit o asemenea onoare să o am pe ea ca mamă..." Un altul a spus: „ într-o noapte târzie mă întorceam acasă în concediu, crezând că cei din casă dorm, am pășit ușor, dar aceasta nu era cufundată în liniște așa cum mă așteptam, ci se auzea o voce liniștită și cu tremur... am recunoscut-o: era mama! Ea se ruga exact pentru mine!"

Prin rugăciune, mama a reușit să-și păstreze copii aproape, iar ei au certitudinea că mama va fi întotdeauna cea mai bună prietenă ce le va fi aproape atunci când au nevoie. Rugăciunea a ajutat-o pe această mamă să devină cea mai frumoasă floare de la care fiecare petală poartă o nuanță impecabilă: dragostea, bunătatea, dărnicia, simplitatea sunt doar cateva dintre ele.

Ea a preluat modelul lui Hristos și astfel a dobândit binecuvântarea...

DENISA HAIDUC,
BISERICA "LIMANURI BUNE"
FĂRĂU, JUD. ALBA

familia

E o idee din bătrâni? E o idee demodată?

fam. Kasler Wilhelm si Tunde din Tg-Mures, impreuna cu 9 din cei 10 copii ai lor

Nu! E o idee a lui Dumnezeu și dacă ascultăm de El, familia e binecuvântată. Încă din prima carte a Bibliei, în Geneza 2:24 găsim prima familie creată de Dumnezeu din Adam și Eva: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevastă-sa și se vor face un singur trup”.

Povestea familiei noastre a început în anul 1989, când vocea Domnului i-a vorbit soțului meu, că eu trebuie să îi fiu soție. Eram pe atunci la biserica catolică, dar soțul meu îl căuta pe Dumnezeu cu toată inima: „Mă veți căuta și mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima, Mă voi lăsa să fiu găsit de voi...” (Ieremia 29:13).

La scurt timp (iunie 1990) a avut loc cununia civilă și religioasă, potrivit planului lui Dumnezeu și am devenit o familie. Am început amândoi să umblăm la biserica lui Dumnezeu și să citim Cuvântul Său, Biblia, care ne-a convins că trebuie să-l primim în inimă pe Domnul Isus, ca Domn și Mântuitor și să încheiem legământ în apă botezului: „Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit” (Marcu 16:16). Cuvântul a avut mare efect asupra vieților noastre, el schimbându-ne total, acceptând voia Lui cea bună, plăcută și desăvârșită.

În martie 1996, pe când locuiam într-un apartament cu două camere cu cei trei copii, am avut o descoperire divină, potrivit căreia Dumnezeu ne va muta la casă până în septembrie, pentru că acceptăm copiii. Și pentru că Dumnezeu este credincios și veghează asupra Cuvântului Său să-l împlinească, în august ne-am

mutat în casă (Ps. 118:5). Dumnezeu ne-a binecuvântat cu 10 copii în viață, frumoși, sănătoși și înțelepți, cel mai mare având 25 ani, iar cel mai mic 6 ani.

Gândurile noastre nu sunt gândurile Domnului, iar eu având un singur frate nu aș fi crezut că voi avea o așa familie numeroasă, dar îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a făcut parte de harul de a fi mamă la acești copii minunați și îi mulțumesc și soțului că a avut și încă mai are răbdare cu mine. „Nevasta ta este că o viță roditoare înăuntrul casei tale; copiii tăi sunt că niște lăstari de măslin împrejurul casei tale”(Psalmii 128: 3).

”Pe măsură ce familia devenea mai numeroasă, creșteau și binecuvântările.”

Îmi amintesc bine, când nu mai încăpeau în mașina mică, am început să ne rugăm că Dumnezeu să se implice. Copiii au avut o credință de invidiat; nu se rugau, ci Îi mulțumeau lui Dumnezeu pentru microbus. Și Dumnezeu a lucrat în chip minunat. Slăvit să-l fie numele!,*În mijlocul strămtorării am chemat pe Domnul: Domnul m-a ascultat și m-a scos la larg”. (Psalmii 118:5)*

În anul 2016, familia s-a mai mărit cu un fiu, mai precis ginerele Sorin, de care ne bucurăm mult, iar în anul următor cu un nepot: Luca Sorin, care este o cunună. „Copiii copiilor sunt cununa bătrânilor”(Proverbe 17:6)

Cuvântul lui Dumnezeu este că

o sabie cu două tăișuri și de multe ori îi îndemnam pe copii, dar și pe mine să căutăm înainte de toate, Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea.

În anul 2016 Dumnezeu a intervenit ca un miracol, prin Societatea Materom, care a angajat patru copii. Sutele recunoscători Domnului și patronatului și nu vrem să uităm nici una din binefacerile Lui. Luând ca exemplu dragostea lui Dumnezeu, care se dăruie, am înțeles că și noi trebuie să răspândim dragostea și voia Lui pentru cei din jur, care nu o cunosc. Astfel, respectând chemarea careă ne-a făcut-o Cel Preaînalt, ne-am implicat și ne implicăm cu tot ce avem, cu copiii noștri în răspândirea Evangheliei în localitățile neevangelizate din județul Mureș.

Primind darul dărniceiei și lucrând cu el, putem trăi bucuria Celui care dă. Dumnezeu a promis că dacă noi Îl slujim pe El și această dorim s-o facem cu toată inima, cu toată puterea, El va binecuvânta pâinea, apă și va îndepărta nenorocirea. Când l-am primit pe Domnul Isus în inimă, a intrat și pacea Lui în noi „avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos.”(Romani 5:1). Mulțumim lui Dumnezeu că am avut parte de această pace, care întrece orice pricepere, care ne-a ajutat să trecem prin momente grele din viață.

Ca încheiere doresc pentru toți cei ce vor citi aceste rânduri că roadă neprihănirii: odihnă și pacea să fie în viețile și familiile dumneavoastră. Amin!

TUNDE KASLER
BISERICA "SION", TG. MUREȘ

Crâmpoie din EMOȚIILE UNEI BUNICI

Mă rog Domnului pentru el: “Doamne te rog păzește-l, ocrotește-l, dă-i înțelepciune, sănătate, îndură-te de el, binecuvântează-l Tu, că ce binecuvântezi Tu, rămâne binecuvântat!”

Amin!

Sunt bunică și e atât de frumos să fii bunică! Este o binecuvântare de la Dumnezeu.

Ca să puteți experimenta o așa mare bucurie, doresc tuturor cititoarelor acestei reviste să ajungă în această ipostază.

Mi-am dorit mult un nepot sau o nepoțică și Domnul a ascultat rugăciunea mea și mi-a îndeplinit această dorință. Mulțumesc și cu această ocazie Domnului pentru bunătatea Lui și pentru toată purtarea Lui de grijă. Așa cum rânduiește El lucrurile, așa e cel mai bine, pentru că El ne-a creat și prin voia Lui am venit fiecare în această lume.

Venim în această lume cu o zestre de zile, darul Domnului Dumnezeu: “Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.” Psalmul 139:16. Ce facem cu această zestre depinde de noi. Un proverb danez spune: “Ceea ce ești, este darul lui Dumnezeu pentru tine, ce faci tu cu tine însuși este darul tău pentru Dumnezeu.”

Bunicii, alături de părinți au datoria să vegheze ca moștenirea primită de la Domnul – copiii, să ajungă la sfârșitul călătoriei prin această lume, tot la Domnul. În Proverbe 22:6 suntem îndemnați de înțeleptul Solomon: **“Învață pe copil calea pe care trebuie să o urmeze și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.”**

Am avut și am privilegiul, slăvit să fie Domnul, să pot să fiu lângă nepotul meu Mihai Victor din prima lui zi de naștere și să mă bucur de toată evoluția lui de până acum. Am fost

părtaşă la zâmbetul, râsul și bucuriile lui, la plânsul prin care își exprimă anumite nevoi și stări, la dezvoltarea miraculoasă de zi cu zi, cum dintr-un bebeluș a devenit băiețel, cum se dezvoltă fizic și psihic și cum face cunoștință cu lumea care îl înconjoară cu fiecare zi ce trece, din ce în ce mai mult.

Cum își cunoaște familia, cum își exprimă preferințele pentru anumite mâncăruri, jucării sau persoane, cum începe să deosebească binele de rău. Urmărind creșterea și dezvoltarea micuțului Mihai Victor nu pot să nu observ investiția Creatorului în om și să nu exclam ca David: *“Minunate sunt*

lucrările Tale, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta.” Psalmul 139:14

Pentru viitor îmi doresc să pot să fiu pentru nepotul meu o bunică sănătoasă în trup, suflet și duh că să pot contribui la dezvoltarea lui armonioasă și sănătoasă, să-l ajut să înțeleagă de unde vine și încotro trebuie să meargă, să se bucure de toate frumusețile pe care le-a creat Dumnezeu pentru om, să-L cunoască pe Domnul Isus că să poată să aleagă calea, adevărul și viață, veșnicia cu El.

Mă rog Domnului pentru el: Doamne te rog păzește-l, ocrotește-l, dă-i înțelepciune, sănătate, îndură-te de el, binecuvântează-l Tu, că ce binecuvântezi Tu, rămâne binecuvântat! Amin!

LIDIA ALDEA
BISERICA "BETHEL", TG. MUREȘ

Lidia Aldea si nepotul Mihai Victor

Era timpul pentru o schimbare *și...ce mai schimbare!*

Numele meu este Jo, și sunt din Australia. Pentru mai bine de 20 de ani am avut o fermă în sud-estul Australiei de Sud, unde m-am ocupat cu creșterea și înmulțirea vitelor. Am iubit aceasta fermă foarte mult: spațiul larg deschis, vitele și solitudinea. Nu am fost căsătorită niciodată, și nici nu am copii,

prietenă de-a mea, care în jurul vârstei de 60 de ani a rămas văduvă și a renunțat la viața pe care a știut-o dintotdeauna pentru a se muta ca misionară în Thailanda. Ea nu a avut parte de nicio pregătire, ci, având o dragoste profundă pentru Dumnezeu, a ascultat de ceea ce simțea că El îi cere să facă. Acest lucru a fost doar începutul

„Îngrijirea bebelușilor abandonati” părea să fie tocmai ceea ce aveam eu în gând. Nu am spus nimănui la ce mă gândeam eu, dar ideea nu a dispărut, așa ca uneori îl întrebam pe Dumnezeu: “ce crezi, Doamne? Pot să fac acest lucru?” După 8-9 luni, am scris un e-mail fundației, având multe întrebări. Am fost invitată de ei să

asa că vitele au fost oarecum copiii mei. În urmă cu câțiva ani, am început să mă gândesc la viitor, la timpul când voi fi mai înaintată în vârstă și, poate, nu voi mai dori să mă ocup de fermă. Ce voi face atunci? În acel moment, nu mă gândeam să renunț la fermă, dar începeam să îmi pun întrebări: ce altceva aș face

”...dacă nu m-aș mai ocupa de ferma mea? Ce alt rol aș avea? Cine aș fi? Cel puțin acum, prietenii mei de la oraș mă cunoșteau ca și Jo-fermiera, iar acest lucru îmi oferea o oarecare identitate. Fără această însă, m-am simțit ca și cum nu aș mai fi fost nimic.”

Aceasta era o perspectivă sumbră. Am fost inspirată de o bună

pentru ea. Este uimitor să văd unde a dus-o Domnul de atunci, și ce impact continuă să aibe în mai multe țări, chiar și acum, la cei 70 de ani ai ei. M-am gândit că dacă ea a putut să găsească un nou rost vieții ei, la o vârstă destul de înaintată, poate că ar fi speranță și pentru mine, când timpul va veni.

Am dus aceste gânduri înaintea lui Dumnezeu. Într-o zi, reflectam la faptul că îmi plăcea foarte mult să îngrijesc copii prietenilor mei de la biserică, și de multe ori îi aduceam la mine, petreceam timp împreună, îi drăgăleam și mă jucam cu ei. M-am gândit să caut informații pe internet, așa că am scris următoarele cuvinte într-un motor de căutare pe internet: „voluntariat orfeline creștine”. Am început să intru pe diferitele site-uri care mi-au apărut. Un site care mi-a captat atenția a fost www.livada.org (Site-ul românesc este www.fundatialeoc.ro). Programul lor intitulat

fac o scurtă călătorie misionară, pentru a vedea cu ochii mei cum stau lucrurile. Am făcut această călătorie în octombrie 2012. Mi-a plăcut foarte mult. Deși încă nu eram gata să renunț la fermă, acum aveam o speranță pentru viitor.

Cel puțin, asta era ceea ce gândeam la momentul respectiv...dar s-a dovedit că viitorul era mai aproape decât credeam! În mai 2016 am aterizat în aeroportul din Cluj, neavând nicio experiență relevantă și necunoscând pe nimeni în România. Astfel a început următorul capitol din viața mea.

Dumnezeu a folosit anumite circumstanțe pentru a mă pregăti, fără ca El să grăbească procesul, iar când momentul a fost potrivit, El m-a ajutat să fac următorul pas în călătoria vieții mele.

Deci, ce este acest program de „Îngrijire a bebelușilor abandonati?” Pe site-ul fundației se afla următoarea

descriere: “abandonul copiilor la naștere în maternități, în spitale/secții de pediatrie afectează grav dezvoltarea acestora într-una dintre cele mai importante etape ale vieții lor. Misiunea programului este de îngrijire și stimulare a acestor copii și reintegrarea lor în familia naturală sau de plasament.

În cuvinte simple, noi îngrijim bebelușii și copiii care locuiesc, temporar sau permanent, în spital, și care nu au o familie care să îi îngrijească. Vârstele copiilor variază, unii sunt nou născuți, iar alții au deja câțiva anișori.

Membrii fundației LOC ajută personalul din spital să îngrijească acești prețioși copii. Îi îmbrățișăm, vorbim cu ei, ne jucăm, și îi învățăm diferite lucruri cum ar fi: să umble, să stea în fund, să mănânce, și să vorbească. Le ducem scutece, jucării, îi încurajăm, ne bucurăm împreună de reușitele lor, celebrăm zilele lor de naștere și ne rugăm pentru ei. Îi iubim pe fiecare, fără să facem diferențe. Fiecare copil are o poveste unică. E posibil ca unii dintre ei să se întoarcă la familiile lor, pe când pentru alții, spitalul devine casa lor. Oricare ar fi situația, ne dăm toate silințele ca să le oferim grija, dragostea și atenția de care un copil are nevoie pentru a crește și a se dezvolta natural, atât timp cât sunt în acest loc.

Dragostea ce o simt pentru acești copilași e la fel de puternică ca dragostea ce o aveam pentru animalele mele de la fermă. Nu am cuvinte suficiente pentru a exprima ceea ce simt pentru ei – îi consider copii mei adorabili și prețioși. Chiar dacă sunt micuți, acest lucru nu îi face mai puțin valoroși ca ființe umane, indiferent de trecut și circumstanțe. Ei sunt prețioși în ochii lui Dumnezeu care i-a țesut în pântecele mamelor lor. El are un plan pentru fiecare din ei. De asemenea, ei sunt prețioși și pentru mine, foarte prețioși.

” **Faptul că m-am mutat la celălalt capăt al lumii și că acum locuiesc într-o țară străină a fost o schimbare enormă și nu a fost tot timpul ușor.**

Încă îmi e dor de fermă și de vitele mele, dar nu regret nimic. Este un privilegiu să pot să fac ceea ce fac și îi mulțumesc lui Dumnezeu în mod constat pentru aceasta. Zămbetele ce le văd pe chipul copiilor atunci când intru în camera lor sau atunci când vin spre mine cu mânuțele întinse ca să îi iau în brațe, când eu abia am ajuns și încă nici nu mi-am dat jos rucsacul, îmi topest inima și face ca totul să merite. În acest fel eu pot să împărtășesc dragostea lui Dumnezeu și să fac o diferență în viața fiecărui copilăș.

Articol realizat de: **JO FLETCHER**
Biserica Noul Legământ
Traducere: TODEA LUIZA

„Învăță pe copil calea
pe care trebuie s-o urmeze
și când va îmbătrâni
nu se va abate
de la ea.”

(Proverbe 22:6)

adolescența, prietena mea adolescenții, dragostea mea

„Sunt curios până când îmi mai luați telefonul seara?”
Așa a debutat ADOLESCENȚA în familia noastră.

De atunci și până acum, drumul a fost unul lung, ane-voios și provocator. A fost mai greu decât mi-am putut imagina când auzeam povești de la mamele care au încheiat acest misterios capitol al vieții, numit ADOLESCENȚĂ.

6 ani, 72 luni, 288 săptămâni, 2016 zile de rugăciune, întrebări fără răspuns, învinovățire, de lacrimi, promisiuni făcute la nervi (au și mamele așa ceva?) și de speranță că „într-o zi le va veni mîntea la cap„ (cum obișnuiesc oamenii maturi să spună).

ADOLESCENȚA este GREU; este un CÂMP DE BĂTĂ-
LIE din care TREBUIE să ieșim biruitori. „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sîngelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpînitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești” (Efeseni 6:12). Dacă suntem conștiente că Diavolul este „en garde „non-stop, lupta noastră va fi mai ușoară. Noi nu luptăm împotriva copiilor noștri; noi suntem în viața lor să îi ridicăm când cad, să-i smulgem din captivitatea Diavolului și să-i iubim necondiționat... iar la capătul drumului să le punem inelul pe deget, să îi îmbrăcăm cu hainele cele mai bune, să tăiem vițelul îngrășat și să dăm în cinstea lor Ospățul pe care Domnul l-a dat

în cinstea noastră când ne-am întors la EL. Nu putem sărbători singuri restaurarea copiilor noștri. Strigăm pe ulițe, ne oprim la fiecare colț de stradă să mărturisim ce a făcut Dumnezeu.

EU CRED IN MINUNI!

Declar anul 2018 un an de victorii și minuni în viața adolescenților.

CRED că tot ce Diavolul a furat, Dumnezeu aduce înapoi. Vine acea vreme. Vine și nu va zăbovi. Cred în ciuda oricărei îndo-
ieli. Ca mamă, vreau să pun în negoț tot ceea ce Dumnezeu mi-a încredințat și când voi sta în fața Lui să-i pot înapoia copiii pe care El mi i-a încredințat să-i cresc pentru Împărăție. Acesta este SCOPUL meu în viață. Alătură-te mie și hai să luptăm împreună PENTRU EI.

FILIP(19) și MARK(15) sunt darul lui Dumnezeu pentru casa noastră. Fără ei, lumea mea ar fi mult mai monotona și lipsită de sens. Pentru cine să înalț rugăciuni fierbinți și să-mi fac postul ca prieten? Pentru cine să sper și să rostesc în CREDINȚĂ o viață victorioasă? Pentru ei, copiii mei - care merită orice sacrificiu.

E GREU - DAR E FRUMOS...

Mereu le spun mamelor să se bucure de fiecare etapă a maturizării copiilor, să trăiască clipa împreună cu ei ... și să aștepte ADOLESCENȚA; pentru că EA lucrează în inimile noastre ÎNDE-

LUNGĂ RĂBDARE, ÎNȚELEPCIUNE, DRAGOSTE ȘI CREDINCIOȘIE. Ea, ADOLESCENȚA vine și pleacă. Apare în casa noastră, nepof-
tită și aduce cu ea tulburare, frustrare, nervi, cuvinte care dor, nopți nedormite (ca pe vremea când erau copiii mici; doar că atunci vegheam la un căpătâi de pat, iar acum la un ochi de fereastră, așteptând... Și când pleacă (când pleacă?)...paradox... duce toate aceste trăiri cu ea, lăsându-ne mai îmbogățite cu PACE, BUCURIE, SPERANȚA, LINIȘTE ÎN CASĂ, o cameră și un pat aranjat (dar gol).

ADOLESCENȚA are farmecul ei. Bucurați-vă de ea, faceți-o prietena voastră; e doar o frântură de veșnicie, o frân-
tură care lucrează în tine mai mult decât în ei. E parte din far-
mecul vieții- nu o ignora. Vezi ce poți învăța din procesul ei și fii o încurajare pentru mame. Fă din post și rugăciune parte indispensabilă a acestei perioade (și nu numai).

NU RENUNȚĂ! BĂTĂLIA SE CÂȘTIGA PE GENUNCHI!

Cu Dumnezeu nostru putem înfăptui lucruri suprana-
turale. RĂBDAREA și PERSEVERENȚA ta vor fi răsplătite!

Ne vom aduna o oștire de femei care vor mărturisi credincioșia lui Dumnezeu în viața copiilor noștri.

Pentru asta, MERITĂ!

SIMONA DECEAN,

SOTIE ȘI MAMĂ

BISERICA "CASA TÂMLARULUI", CLUJ-NAPOCA

**”Mă apropii încet, încet către toamna vieții mele;
Coplesită sunt deplin, de-ale ei bune și rele**

**.
E ușor când toate-s limpezi și e vara însorită
Dar mai greu e-atunci când norii se arată pe orbită.**

**Cât de greu ar fi urcușul, și-oricât de anevoios
Știu atât: că la-al meu capăt mă așteaptă-n prag, CRISTOS.**

**El îmi dă putere-n toate. El pe toate le-noiește
El preface plânsul-n zâmbet, și tristețea-o risipește.**

**Rugăciunea e liantul dintre Om și Dumnezeu
Pe genunchi e câștigat cel mai valoros trofeu.**

**Pe genunchi e lupta noastră, dragile mele mămici
Fie c-ai adolescenți, fie c-ai copii mai mici.**

**Nu lasa minciuni acide inima a-ți copleşi
Pentru ca încet dar sigur, Credința-ți se va prăbuși.**

**Umblarea noastră-i prin credință; și pentru ai noștri copii
Credem plini de năzuința, că-mpreună-n cer vom fi!”**

FUNDAȚIA MATER

alături de tine când ai nevoie!

Servicii:

Proiecte educative

Consiliere psihologică

Grup de suport

Dacă doriți să sprijiniți lucrarea noastră și să contribuiți la costurile de tipărire și editare ale revistei „Suflet de femeie”, vă rugăm să găsiți mai jos, contul în lei deschis la Banca Românească.

RO21BRMA0330033872400000

Vă mulțumim

Contact MATER: Str. 22 Decembrie 1989, nr 12/2, Tg-Mures, Tel: 0265-250.540, www.mater.ro

vindecare prin CREDINȚĂ

**"Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda
Lui va fi totdeauna în gura mea
Înălțați pe Domnul împreună cu mine.
Să laudăm cu toții Numele Lui."**

De mai mult timp mă pregătesc să scriu și eu un un articol în revista Suflet de femeie, dar nu m-am putut decide asupra vreunei teme.

Domnul a îngăduit să vin înaintea voastră, dragile mele, cu o mărturie. Sper să fie o încurajare pentru multe dintre voi, iar pentru altele un moment de laudă pentru Cel ce poate totul.

Anul trecut, în săptămâna ce a urmat după Sărbătoarea Paștelui, fiind liberă m-am așezat pe canapea pentru a mă odihni puțin; nu mă simțeam prea bine. Cu ceva timp în urmă mă deranja stomacul tot mai des. Am ațipit și am avut un vis: "două persoane puternice și îmbrăcate în negru mă țineau cu fața în jos; una mă ținea de mâini și alta de picioare la o distanță oarecare de la pământ. Uitându-mă în partea mea dreaptă am văzut un picior de om (doar de la gleznă în jos) cu dimensiuni mai deosebite (cam 46-47 nr. de pantofi) era și el negru și aștepta ordinul să se apropie și să mă lovească.

La o mică departare de noi se află și un spital. Eram conștientă că lovitura piciorului era îndreptată spre mine și atunci când mă va lovi va fi una fatală. La dimensiunea piciorului și de la o oarecare distanță orice lovitură în zona stomacului e fatală. Mă cuprinse teama și la gândul că voi muri, am început să rog frumos cele două persoane să mă lase jos până nu ajunge piciorul să mă lovească. Aveam două motive care argumentau cererea mea: că sunt prea tânără și am 3 copii de crescut. În ciuda rugămintelor mele, parcă mă țineau și mai tare. Atunci am hotărât să ridic vocea la ei după puterea

pe care o aveam, dar erau insensibili la rugămintele mele. Mi-am dat seama că aveau un ordin de îndeplinit. Eu credeam că se vor intimidă de vocea mea, dar ei au început să mă ducă mai aproape de acel picior și să-și termine treaba mai repede. În timpul acesta medicii din spital au ieșit afară și văzându-mi starea îmi spuneau: "Nu te teme că noi suntem aici și chiar dacă te va lovi acest picior îți dăm primul ajutor și te salvăm noi! "Dar eu nu mă puteam lăsa în nădejdea lor și am început să îmi fac un plan; eram sigură că voi muri curând și cel puțin să spun o rugăciune și să mă ocup de sufletul meu. Am început prin a cânta foarte încet un "Aleluia!", când cei doi parcă s-au oprit din mișcările lor. Părea un gest prea mic de luat în seamă așa că am mai cântat încă o dată "Aleluia!", ceva mai tare și am realizat că cei doi nu mă mai țineau așa de tare și că puteam să-mi mișc puțin mâinile.

Gândul care îmi apăruse mă înviora: aceasta e arma cu care voi lupta; voi cânta încă o dată cu toată puterea. În momentul acela, cei doi m-au lăsat jos și s-au apropiat de acel picior și pe cât de mari și voinici erau așa s-au făcut de mici. Așa cum eram căzută jos nu m-am oprit din cântecul meu și priveam la lumea care s-a adunat în jurul meu. Unii dintre ei spuneau ce frumos cânt; medicii spuneau că e o minune că piciorul există și nu m-a lovit; iar cei trei tremurau și spuneau că le era frică și s-au făcut nevazuți prin mulțimea de oameni. "

Cu aceasta m-am trezit din vis tulburată, dar nu i-am dat prea mare importanță, așa că nu am vorbit cu nimeni despre acest vis. În zilele următoare starea mea era la fel, așa că am decis să sun la o clinică privată pentru a face o endoscopie

gastrică. Voiam ca un medic să confirme bănuiala mea că ar fi o gastrită. Pe data de 3 mai mi s-a făcut această investigație în timpul căreia (anesteziată fiind) îl auzeam pe medic spunând că nu-i place ce vede și rugând-o pe asistenta să recolteze probă pentru analize. M-au dus într-un salon unde am așteptat să treacă efectul anesteziei și să primesc scrisoarea medicală.

Am deschis-o doar în mașină pentru a citi tratamentul prescris când

...privirea mi-a căzut deasupra diagnosticului: gastrită cronică; esofagită... și limfom gastric în observație (formă rară de cancer la stomac).

M-am prăbușit pe bancheta mașinii și am început să plâng spunându-le surorii și soțului meu că am cancer. Primele gânduri mi-au năvălit în minte și nu puteam decât să spun că sunt prea tânără și copiii mei vor rămâne orfani de mamă. Frânturi din vis îmi reveneau în minte, dar pentru mine nu aveau nici un

sens atunci așa că nici în moment nu am vorbit despre el. În drum spre casă am primit o putere așa de mare încât ajunși acasă nu am stors o lacrimă în fața copiilor. Soțul meu a adunat toată familia și le-a spus toată situația. Am luat unele hotărâri și zile de post și rugăciune, până la sosirea rezultatelor analizelor trimise la Cluj.

La sosirea rezultatelor aveam de gând să aducem situația și înaintea bisericii pentru rugăciune sau pentru mulțumire. Peste câteva zile era ziua mea de naștere, iar o colegă de serviciu voia să mă surprindă cu o veste bună, așa că a fost să vorbească cu un medic de la secția de chirurgie din spital despre cazul meu. Răspunsul medicului și urarea ei au fost: " să nu-ți fie frică dacă se adeverește diagnosticul, că noi suntem aici și o ajutam pe colega noastră. "Gândul mi-a fugit cu viteza luminii la visul meu... nu știam dacă este o coincidență sau adevăr.

Au fost trei săptămâni de foc, teamă, rugăciuni, strigăte, dar și cu visul în minte. Am cerut un sfat păstorilor

din biserica din care fac parte și printre multe încurajări un frate mi-a spus că izbăvirea poate veni și prin cântarea de laudă așa cum s-a întâmplat cu Pavel și Sila. Am început să gândesc și să mă rog altfel până am fost anunțată că au sosit analizele și medicul vrea să vorbească cu mine. Cu emoție, teamă și cu credința că totul o să fie bine am plecat spre cabinetul medicului. Pe fața lui nu puteam citi decât un zâmbet și o liniște pe care eu nu le puteam înțelege.

"- Cum vă simțiți doamnă? Ma întrebă medicul.

"- După diagnosticul ce l-am primit și trei săptămâni de așteptare, nu se vede?" răspunsam

oarecum enervată de întrebarea lui. Iar el continua :

"- Nu îmi permit să mint pacienții; asta am văzut, asta am scris și în plus înaintea dvs. am avut un caz asemănător și analizele mi-au adeverit că e cancer, dar în cazul dvs. nu este cancer." Abia atunci m-am așezat pe scaunul ce mi-l oferise încă de la

început și am mulțumit Domnului!

Acum știu că atunci când Domnul îngăduie să trecem prin cuptor și foc niciodată nu ne va lăsa singuri.

Am omis să menționez că în timpul celor trei săptămâni de așteptare am fost la o seara de rugăciune și am cerut ungerea cu untdelemn)

Slăvit să fie Domnul pentru tot ce face în viețile noastre!

LAURA MARZA,
BISERICA "BETHEL"TG. MURES

așteptând...

persoana aleasă de Dumnezeu

Fiecare dintre noi a avut cel puțin o dată în viață momente în care ne-am simțit singure și în nevoie de compania cuiva...o persoană în fața căreia să ne putem deschide inima, să putem să râdem sau să plângem, să petrecem timp împreună și să ne bucurăm de viață știind că avem pe cineva aproape.

Cu toate visăm de mici la ziua în care ne vom întâlni soțul, la ziua nunții, la o viață frumoasă petrecută alături de persoana iubită și aleasă de Dumnezeu. Cu toate că e greu uneori să aștepti persoana aleasă de Dumnezeu și timpul Său perfect, chiar însuși Dumnezeu ne dă puterea și răbdarea de care avem nevoie.

Așa este și povestea mea... zilele treceau, iar eu nu aveam prieten. Deși am avut mai multe cereri de prietenie de la diferiți băieți, știam în inima mea că nici unul dintre ei nu era să fie viitorul meu soț și nu eram dispusă să încep vreo relație de prietenie știind că în final se va ajunge cu inimi rănite și speranțe spulberate. Îmi amintesc de o zi în care, studentă fiind, Dumnezeu mi-a vorbit printr-o împrejurare și am înțeles că la momentul potrivit va intra în viața mea cel care avea să îmi fie soț. Acea experiență m-a întărit mult și m-a încurajat ca în continuare să mă păstrez pentru viitorul meu soț. Între timp, mi-am petrecut timpul lucrând la artele gastronomiei, terminând o facultate și având un loc de muncă stabil și încercând să învăț cât mai multe lucruri (apropo, băieții chiar apreciază fetele care știu să gătească, să calce haine, să păstreze casa curată etc :)).În urmă cu 3 ani, l-am întâlnit pe tânărul care azi îmi este un soț iubitor, ajutorul meu potrivit și o binecuvântare de sus. De la început a fost o deschidere

între noi și știam în inima mea că el este cel pe care Dumnezeu l-a pregătit pentru mine. Timpul a confirmat acest lucru și de aceea îi încurajez pe tineri să lase să treacă o perioadă suficientă de timp în care să cunoască mai bine persoana cu care vor să-și petreacă restul vieții. De asemenea recomand consilierea premaritală și călăuzirea lui Dumnezeu și citirea de cărți creștine bune care pot oferi sfaturi în ceea ce privește pregătirea pentru căsnicie. Astăzi, la câteva luni de căsnicie, îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru că ne-a adus împreună la timpul hotărât de El, care chiar e cel mai bun, și încercăm să trăim aducându-i slavă prin viața noastră.

Încurajarea mea pentru domnișoarele care încă nu sunt căsătorite este să fie încredințate că Dumnezeu are persoana potrivită pregătită pentru ele și că este interesat și de acest domeniu, să aștepte cu răbdare timpul lui Dumnezeu, să fie pasionate de împărăția lui Dumnezeu și a-L pune pe El pe primul loc și vor vedea cum binecuvântări vor veni una după alta. Biblia ne încurajează să nu trezim dragostea până nu vine ea și ca și fiice de Dumnezeu știm că în El avem totul deplin și El e singurul care ne poate împlini cu adevărat și îngriji cel mai bine de toate nevoile noastre.

Dumnezeu chiar vrea ce e cel mai bun pentru noi și se merită să trăim o viață de puritate care să fie cadoul cel mai mare și frumos pentru soțul nostru!

ANCA CHIBELEAN

CERȘETOR ȘI PRINȚ

Eu am fost o cerșetoare, acum sunt o Prințesă!

Pentru cine nu cunoaște întâmplările romanului pentru copii "Prinț și cerșetor" de Mark Twain, am să prezint, pe scurt, ideile principale ale textului, deoarece conținutul acestui roman are legătură cu ceea ce vreau să vă transmit.

Prințesa care ești tu, este o luptătoare, indiferent dacă este o fire blândă sau o fire voluntară; atunci când apar oportunități în viața ei nu dă înapoi, căci își cunoaște chemarea. În momentul încercării, lupta și gândul ei este doar unul: "Voi câștiga!, Voi învinge!", iar, dacă dintr-un motiv sau altul cade, este rănită, este lovită, face ceva foarte simplu: plânge pentru că o doare, dar...continuă, se ridică și învinge.

Prințesele din povești nu sunt comode; ies din confortul lor și câștigă, pas cu pas, bătălie după bătălie: bătălia cu bârfa, cu răutatea, cu risipa, cu compromisul, cu neiertarea și cu multe altele care sunt în viața ei. Finalul istorisirii de mai sus ne arată că prințul a devenit rege, iar cerșetorul a devenit prietenul regelui. Final frumos, dar a fost o poveste.

Realitatea ne arată că, noi toate putem deveni prințese, DACĂ DORIM ȘI DACĂ PLĂTIM PREȚUL.

Eu am fost o cerșetoare, acum sunt o prințesă; încă mai am de învățat și voi învăța, dar merg pe cărarea ce o văd croită în fața mea de Tatăl meu, Regele. Multă vreme, în viața de cerșetor am crezut cuvinte rostite peste viața mea, cuvinte pe care le-am crezut și care au devenit reale: Nu poți! TU nu poți! Nu e pentru tine! Nu te-ai născut în vremea potrivită! E prea târziu! E imposibil! Viața nu e o

poveste! Trezește-te la realitate! E Legea junglei! Tu, chiar nu vezi lumea în care trăim?Nu e de nasul tau! Din ce familie provii? Tu ai banii lor?

Într-o zi, m-am scuturat! Am proclamat cu toată puterea mea că Dumnezeu este Tatăl meu, este Regele meu și că EU voi avea absolut tot ce a fost pregătit pentru mine din veșnicie! Viața mea s-a schimbat! Gândurile mele s-au schimbat! Atitudinea mea s-a schimbat! Am înțeles că credința înseamnă acțiune și determinare. Am înțeles că nu trebuie să ne mulțumim cu firiturile ce cad de pe "masa lumii", că nu trebuie să așteptăm ca sistemul corupt al lumii să ne bage în seamă, că noi trebuie să schimbăm lucrurile din jurul nostru. Am fost chemați să schimbăm fața lumii, să aducem speranță celor răniți și disperați, să mângâiem pe cei triști. Am fost destinați să- L arătăm pe Tatăl nostru, Regele, tuturor cerșetorilor acestei lumi și să-i invităm în Palat, pentru ca din cerșetori să devină prinți și prințese.

Știu că există minimum o persoană căreia i se adresează acest mesaj! Și, acestei persoane îi transmit toată dragostea mea și îndemnul de a se ridica și de schimba lucrurile din viața ei. Dacă eu am reușit și TU vei reuși, pentru că Tatăl te așteaptă să intri în moștenirea ce a pregătit-o o pentru tine și lasă la îndemâna ta toate resursele să ajungi la final.

DANIELA BARTUȘ
BISERICA " NOUL LEGĂMÂNT"
TG. MUREȘ

Dragoste...atât!

Tu ești Același. Ai fost, Ești, Vei fi...Dragoste

Mă trezesc uneori că stau și meditez la dragostea Ta... Ai trăit pe pământ, ca și noi, dar Tu ai iubit! Oare ce sentiment a trebuit să trăiești Tu și cu câtă intensitate, atunci când prietenii, oamenii în care ai investit din timpul și dragostea Ta, Te-au părăsit? Sau când îți spuneau că vor fi cu Tine, că vor să te urmeze ... dar inima lor era doar la scaunul din dreapta Tronului Tău?!

Cum a fost pentru Tine, Fiu de Dumnezeu, din care, prin care și pentru care sunt toate lucrurile, să simți sentimentul singurătății chiar și înconjurat de mulțime? Să simți dorul după inima lor, după părtășia cu ei și totuși să nu Te lași amăgit de prezența și vorbele lor - pentru că Tu le cunoșteai inima? Să-i cunoști așa de bine, să știi că oricât ar părea de prietenoși și de dornici să împartă bucățica de pâine cu Tine, cât de hotărâți să-și dea viață pentru Tine, ei tot Te vor trăda! Se vor lepăda! Și totuși să-l iubești cu pasiune, cu prețul vieții Tale...

Dragostea Ta a fost așa de mare, încât nu le-a căutat nicio scuză, nici să-i iubească - căutându-le justificare, nici să nu-i iubească - judecându-i...Tu ai iubit doar! Faptul că le știai inima, nu Te-a făcut să-i iubești mai puțin, sau să speri că poate nu Te vor vinde dacă îi vei iubi. În schimb Le-ai oferit șansa să le fii justificare, scăpându-i astfel de judecată.

Tu ești Același. Ai fost, Ești, Vei fi... Dragoste. Și cu aceeași dragoste profundă mă iubești și pe mine. Uneori, mă întâlnești în rolul ucenicilor - preocupată de poziția mea, de funcția mea duhovnicească, de ceea ce Tu poți oferi în schimbul dedicării mele, de beneficiile prieteniei cu Tine, de activismul meu lipsit (de atâtea ori) de prezența Ta, de părtășia de la picioarele Tale...deși îmi șoptești mereu că un singur lucru trebuie: să nu uit de partea cea bună, care nu mi se va lua niciodată.

Alteori în postura lui Petru, vitează și pusă pe fapte mari în cercul protector al grupului de creștini. Dar de la primii pași făcuți în afara zonei mele de confort, urmele vitejiei mele si avântul faptelor mari încep să se piardă...și fără să iau seama la ocaziile ce Mi le oferi să Te mărturisesc, sfârșesc prin a mă lepăda de Ține, a evita să Te pomenesc, mă ascund în spatele

altor discuții - din teama de a nu fi descoperită sau de a nu creea inconveniente celorlalți.

Rolul lui Iuda poate mă înfioară cel mai tare - zic poate, pentru că defapt nici un alt lucru pe care-l fac din firea mea pământească nu e vrednic de lăudat sau apreciat. Nu vreau să te vând Doamne, și totuși știu că uneori am această atitudine... poate nu în situații foarte vizibile (cum i s-a întâmplat lui Iuda) dar Tu, Duhule Sfinte, care cercetezi până în adâncul ființei mele, mă cunoști! Mă comport uneori de parcă mi-ar place să fac schimb de "bunuri"...uneori chiar am impresia că pot face asta, cel puțin așa trăiesc.

Subtil, cel rău îmi oferă lucruri deșarte, de-o strălucire efemeră în schimbul strălucirii feței Tale, o fericire trecătoare în schimbul părtășiei Tale și a unei intimități cu Tine izvorâtă din suferință. Așa mă întâlnești Tu! și în multe alte situații și trăiri...și ce faci? Mă iubești! Să-ți dau explicații despre agendele ce le port cu mine, în care îmi este planificat traseul ajungerii la dreapta Tronului Tău, "o creștere spirituală" în ochii bisericii și în funcțiile atribuite de om?

Despre măștile foarte bine adaptate, în funcție de mediu în care mă aflu? Sau despre buzunarele pline cu arginți și pietre prețioase false? Explicațiile ar fi de prisos, sunt vinovată!

Tu știi asta...dar te apropii de mine și mă îmbrățișezi cu dragoste! Dragostea Ta, Doamne, dragostea Ta mă face să-mi doresc să renunț la tot ce mă ține și nu mă lasă să Te îmbrățișez cu toată ființa mea, să-mi mărturisesc păcatul meu și să accept iertarea Ta. Acum nu mai am ce explica - sunt justificată prin Tine!

Îmi oferi Viața Ta Curată, Neprihănită, ca dovadă a iubirii uimitoare ce mi-o porți. Am viața Ta în mine...cu ce dragoste ar trebui să iubesc eu?

MAGDALENA PRECUP
BISERICA "CASA PĂINII", OCNA MUREȘ

MODELUL DE RUGĂCIUNE AL LUI ISUS

ISUS și-a început lucrarea publică cu rugăciune. În timpul botezului Său, în momentul rugăciunii s-a deschis cerul, Duhul Sfânt a coborât asupra Lui, iar vocea lui Dumnezeu s-a auzit din ceruri. La fel și în cazul nostru: atunci când începem să ne rugăm, acela este momentul când se deschide cerul. Dumnezeu și omul intră în comuniune perfectă. Limitele omenești dispar și Dumnezeul Universului pășește înăuntru. Dacă am conștientiza cât de mult face rugăciunea pentru noi, am veni mult mai des în prezența Lui în rugăciune, nu-i așa?

Nu numai că se deschid cerurile atunci când ne rugăm; mai experimentăm și coborârea Duhului Sfânt. Cât de minunat să cunoaștem acest adevăr! Isus nu poate fi decât într-un singur loc, însă Mângâietorul trimis de El, Duhul Sfânt, poate fi cu noi oriunde și oricând. Duhul Sfânt ne va da putere să ne rugăm. Când s-a rugat, Isus a auzit dulcea voce a Tatălui Său, spunând: "Acesta este Fiul Meu preaiubit". Cât de mult am dori și noi să auzim cuvintele încurajatoare ale iubirii Tatălui! Toate aceste lucruri se întâmplă atunci când ne rugăm. Marii oratori au capacitatea de a mișca mulțimi de oameni, însă chiar și cea mai simplă rugăciune vorbește direct inimii lui Dumnezeu.

Lui Isus I-a plăcut să se roage singur în locuri pustii. El mergea deseori pe un munte să Se roage și continua rugăciunea toată noaptea. Înaintea deciziilor importante, cum ar fi alegerea apostolilor, El a vorbit cu Tatăl. Chiar și când era cu ucenicii Săi, Se izola pentru a se ruga singur.

Uneori, se ruga cu un grup mic de ucenici. Și noi ne putem întâlni câte doi/ două sau trei prieteni /prietene pentru rugăciune. Isus a promis că atunci când doi sau trei se adună și se roagă, Dumnezeu îi ascultă. Isus nu numai că S-a rugat cu prietenii Săi, ci S-a rugat și pentru ei. El i-a spus lui Simon: **„M-am rugat pentru tine ca să nu-ți pierzi credința.” (Luca 22:32)**

Pavel s-a rugat pentru prietenii săi și a vrut ca aceștia să știe că se roagă pentru ei. În repetate rânduri, el s-a rugat

pentru bisericile pe care le plantase echipa lui și le-a încurajat prin rugăciunile lui.

Isus nu S-a rugat pentru ceea ce a vrut, ci ca să primească putere pentru a împlini voia Tatălui. El era în perfectă armonie cu Tatăl. Când S-a confruntat cu crucea, El a putut spune: „Tată, ia de la Mine paharul acesta, dar făcă-se nu voia Mea, ci voia Ta.

RUGĂCIUNEA NE AJUTĂ SĂ FACEM VOIA LUI DUMNEZEU. (Luca 22:42).

În rugăciunile Lui, Isus a reușit să-i ierte pe aceia care L-au răstignit. Isus a spus: *“Tată, iartă-i că nu știu ce fac.” (Luca 23:34a).* Cum îi putem ierta pe cei care ne rănesc? Rugăciunea noastră o poate face. Ultima faptă a lui Isus a fost o rugăciune, sfârșitul normal al unei vieți de rugăciune. Și noi ne putem dedica lui Dumnezeu, așa cum a făcut-o El. Pentru Isus, rugăciunea era la fel de naturală ca respirația.

Dacă dorim cu sinceritate să semănăm tot mai mult cu Isus, să urmărim modelul Lui. Rugăciunea nu are preț în bani. Ea nu presupune grade academice. Rugăciunea nu cere o catedrală, genunchi roși, nici chiar ochi închiși. Oriunde și ori-când cineva alunecă smerit în prezența lui Dumnezeu, este în contact cu Acesta. Isus și-a început lucrarea cu rugăciune. El a continuat să Se roage și și-a încheiat viața cu rugăciune.

Dacă Isus a trăit în rugăciune, cu cât mai multă nevoie avem noi de ea?!...

Ne putem ajuta vecinii, prietenii cu banii și cu puterea noastră, dar vom rămâne fără bani și putere. Rugăciunea este altfel.

Cu ajutorul rugăciunii, putem dezlega resursele nelimitate ale lui Dumnezeu. Chiar dacă noi suntem limitați, rugăciunea este nelimitată, fiindcă Dumnezeu este nelimitat.

CRENGUȚA STOIAN

Nevoia de acceptare este o normalitate deoarece suntem ființe sociale. Dorind să fim acceptați de către semenii noștri facem eforturi conștiente dar de cele mai multe ori inconștiente, pentru a câștiga atenția părinților noștri, favoarea prietenilor, a colegilor sau a persoanelor aflate în anturajul nostru și uneori chiar a necunoscuților.

Am realizat cu toții faptul că acceptarea celorlalți trezește în noi o stare de bine, în timp ce respingerea lor ne determină să trecem printr-o serie de emoții și stări negative.

Este imposibil ca trecând prin viață să nu experimentăm respingerea. Indiferent dacă se întâmplă în viața personală sau profesională, respingerea poate fi percepută, pe moment, un adevărat dezastru. Respingerea lasă în urmă multă durere. Unii trec prin situații în care simt respingerea celorlalți suficient de des încât să-l afecteze din punct de vedere emotional dar și din punct de vedere spiritual. Persoanele care experimentează respingerea, vor respinge la rândul lor.

Specialiștii consideră repetarea unui comportament de respingere ca fiind dovada evidentă a unei răni sufletești. Aceasta poartă denumirea de "rană de respingere" și poate fi identificată încă din mica copilărie, în special la copiii nedoriți sau respinși de către părinți.

Copiii care experimentează respingerea cred tot timpul că deranjează, motiv pentru care stau foarte cuminiți și dezvoltă o stare de anxietate chinuitoare. Ei nu vorbesc niciodată despre teama lor, se izolează și sunt rezervați în tot ceea ce fac. Deveniți adulți, aceste persoane se vor deschide cu greu pentru a accepta afecțiunea și prețuirea celor din jur, se vor izola, vor prefera singurătatea, deoarece numai în singurătate frica lor de respingere se mai estompează. Sentimentele de nesiguranță ating cotele maxime și odată respinsă, o persoană devine mult mai sensibilă la respingerile ulterioare.

Problema respingerii, tratată în mod corespunzător, poate duce la evitarea însingurării, poate contribui la creșterea stimei de sine, la reducerea agresivității în manifestarea comportamentală sau la depășirea stării de depresie.

În continuare vor fi descriși pașii necesari în a face față durerii respingerii:

1. Stabilește ce reprezintă, cu adevărat, respingerea și nu lăsa ca aceasta să-ți afecteze comportamentul.

Înțelege că frica este adevăratul dușman. Propriile temeri și convingerile privitoare la o posibilă respingere ne influențează comportamentul față de ceilalți. Și nu uita faptul că Dumnezeu te iubește în mod necondiționat. El nu te

Durerea respingerii poate fi depășită

respinge niciodată și te consideră valoros, chiar dacă părerea oamenilor despre tine este diferită. Nu există nici o metodă de evaluare prin care cineva să îți poate determina valoarea! Nu te lăsa intimidat de părerea subiectivă a oamenilor, așa că nu le oferi posibilitatea de a exercita control asupra ta!

2. Evită presupunerile cu privire la ceea ce gândesc ceilalți despre tine și analizează cât de corectă este părerea unora cu privire la persoana ta sau la comportamentul tău.

Să ne imaginăm că o persoană găsește, din întâmplare, un diamant în pământ, dar pentru că nu-l cunoaște valoarea ci îl confundă cu o simplă piatră fără valoare îl aruncă. Acest lucru ne vorbește mai mult despre persoană decât despre diamant. Putem considera că la fel se întâmplă atunci când o persoană respinge o altă persoană având idei preconcepute.

Această atitudine scoate în evidență în primul rând, aspecte privind personalitatea și comportamentul celui care respinge și nu atât a celui respins.

Ești respins atunci când nu te conformezi modului de gândire, așteptărilor cuiva privind acțiunile tale, atunci când nu ai aceeași listă a valorilor, atunci când nu ai aceeași viziune cu privire la lume și viață, atunci când nu te ridici la nivelul experienței personale a acestuia. S-ar prea putea însă ca el sau ea să nu aibă dreptate! Opinia lui sau a ei este doar o opinie și s-ar putea să nu fie cea mai bună dintre toate opiniile existente!

3. Renunță la nevoia de a avea mereu dreptate. Renunță la perfecționism.

Uneori frica de respingere devine copleșitoare pentru că o parte din tine dorește să ai întotdeauna dreptate.

Noi, oamenii, nu suntem perfecți și nu vom fi perfecți niciodată. Este im-

portant să realizezi că uneori, chiar și tu greșești. Dacă nu vei învăța să-ți pui la îndoială propriile emoții, în special atunci când acestea sunt de anxietate și nervozitate, viața ta se va complica, probabil. Este important să-ți recunoști greșelile și limitele, este important să-ți pară rău că ai greșit, este important să-ți dorești schimbarea ca apoi să-l ceri iertare lui Dumnezeu. El te acceptă în mod necondiționat, așa imperfect cum ești. Este încurajator, nu este așa?

4. Oferă iertare persoanei care te-a respins.

Nu accepta ca resentimentele să te domine și nu permite ca durerea să îți cuprindă inima, deoarece acestea se transformă în amărăciune care în cele din urmă poate duce la depresie. Alege să ierți pentru că în felul acesta tensiunea din interiorul tău se va diminua și te vei putea elibera de orice resentiment. Iertând vei alege să

Dumnezeu **va rezolva**
problema durerii
provocate de respingere,
El oferă
vindecare deplină!

depărta. S-ar putea să nu reușești decât să-l rănești pe ceilalți. Ai exemplul persoanei perfecte, Isus! Urmează Modelul!

6. Confruntă persoana care te-a respins având o atitudine potrivită, fără a o provoca.

În anumite situații, oamenii nu conștientizează faptul că te-au rănit. Alteori, rana este provocată în mod intenționat. Este important să vrei să confrunți persoana care te-a respins, însă este la fel de important să alegi momentul potrivit. Elimină duritatea sau chiar agresivitatea din atitudinea ta și explică-i cât de mult te-a afectat această respingere. Nu-ți poate garanta nimeni faptul că persoana respectivă va regreta sau își va cere scuze, chiar dacă tu îl vei confrunta având cea mai bună atitudine. Va trebui să iei niște decizii cu privire la relația cu acea persoană. S-ar putea ca relația să nu mai fie la fel de apropiată dar nu uita importanța iertării chiar și într-o astfel de situație.

7. Atunci când persistă durerea cauzată de respingere, roagă-L pe Dumnezeu să intervină.

Rugăciunea nu este doar o "metodă de relaxare", așa cum consideră unii. Rugăciunea este o comunicare directă cu Dumnezeu nostru, un Dumnezeu real, care se implică în rezolvarea problemelor pe care le întâmpinăm. El știe că respingerea doare, că ne este greu să o experimentăm.

Încrederea în Dumnezeu va rezolva problema durerii provocate de respingere, El oferă vindecare deplină!

AURICA LAURENȚIU
PSIHOLOG CLINICIAN,
FUNDAȚIA MATER

Femeia CURAJOASĂ

Încurajare pentru a străbate prin adversitățile vieții și pentru a schimba lumea, după voia Lui Dumnezeu

Sunt multe provocări și adversități cu care ne confruntăm în fiecare zi și poate uneori avem tendința de a ne descuraja, mai ales în acele zile când nu mai vedem cerul din cauza norilor. Ne trebuie o forță supranaturală să putem străbate împrejurările potrivnice, în acele zile în care întunerul vine să ne înfrunte și parcă ne pătrunde până în măduva oaselor, ar vrea să ne blocheze din ne trăi destinul, din mai face ceea ce ne-a chemat Dumnezeu să facem.

Criza economică, criza politică, criza spirituală, criza relațiilor, criza familiei și am putea continua, aduc descurajare în fața noastră și mulți spun că societatea merge tot înspre rău și că nu mai are nicio șansă de redresare. Mulți au ajuns să se resemneze în fața acestor crize și să nu mai creadă că lumea poate să se schimbe în bine, că oamenii iubitori de Dumnezeu pot avea un viitor.

Islamul, ISIS, secularizarea, familiile homosexuale, corupția, sunt adversități moderne și cu care parcă nu avem experiență să ne luptăm, dar pentru a face față acestor noi bătălii trebuie să schimbăm temerile, cu credință și curaj.

Dicționarul explicativ al limbii române definește curajul astfel:

CURĂJ s. n. Forța morală de a înfrunta cu îndrăzneală primejdiiile și neajunsurile de orice fel; îndrăzneală, fermitate în acțiuni sau în manifestarea convingerilor; tărie de caracter, temeritate, bărbăție.

În Biblie găsim exemple de femei care au înfruntat cu credință situațiile potrivnice și au făcut din fiecare problemă o provocare, o rampă de lansare spre o situație mai bună.

Una din femeile curajoase ale Bibliei este Debora, un lider al vremi sale, pare să fi fost o excepție, în toată istoria poporului evreu nu mai găsim o altă " judecătoare" sau conducătoare, este una singură, dar suficient de convingătoare pentru ca să o luăm exemplu.

Debora a fost judecătoare, dar și profetesa a poporului evreu, în vremea ei israeliții au ajuns să fie sub ocupație filisteană, suferind de foame din pricina asuprii. Dumnezeu i-a lăsat în acesta situație dezastruoasă din cauza neascultării lor de Dumnezeu. După ce

au ocupat țara Canaan, evreii au alunecat încet, încet, dar sigur în răceală spirituală, i-au întors spatele Dumnezeului care i-a scos din robia egipteană și le-a dat în stăpânire o țară unde "curgea lapte și miere". De la starea de oameni liberi și răsfățați între toate popoarele, israeliții ajung să moară de foame în Canaan, pentru că filistenii au devenit mai puternici decât ei și îi dominau. Interesant cum un popor își pierde mai întâi credința, apoi valorile și apoi le este luată și pâine de pe masă, apoi libertatea și siguranța.

Mi se pare mie sau vremurile pe care le trăim se aseamănă mult cu vremea în care trăia Debora? Totuși acesta femeie se ridică împotriva dușmanilor ei și mobilizează întreg poporul, în urmă revelației pe care o primește de la Dumnezeu. Ceea ce îmi place nespus în capitolul acesta de istorie este că se încheie cu acesta afirmație: "Apoi, în țară, a fost pace timp de patruzeci de ani" (Judecători 5:31 NTR)

Acestă odihnă, pentru mine înseamnă rezolvarea tuturor crizelor, nu doar cea a lipsei de pâine, dar și crizei relațiilor, a familiei și mai ales a crizei spirituale. Astfel, Debora reușește să lase generației următoare o țară în care să poată locui și să se poată dezvoltă ca națiune. Oricare ar fi crizele cu care te confrunți am o veste bună pentru tine: Dumnezeu are o soluție pentru situația cu acre te confrunți, fie ca este o problema personal, familială, sau national.

Nu lasă starea din prezent să te descurajeze, fie că e vorba de țară ta, biserica ta, serviciul tău, familia ta, sănătatea ta! Dacă te vei ridica, asemenea Deborei, acționând și rugându- te pentru națiunea noastră, pentru situațiile grele din viață ta, Dumnezeu este gata să te asculte și să-ți răspundă cu minuni. Rugăciunea și credință ta va atrage, ca un magnet, puterea dumnezeiască eliberatoare.

Am identificat la acesta femeie vizionară- Debora- câteva forme de curaj și așa vrea să le aplicăm și noi pentru a putea străbate peste nori de ceață care ne înconjoară și a ajunge la biruința care aduce Odihnă.

1. Curajul de a- L pune pe Dumnezeu pe primul loc în viața ta.

Ce înseamnă asta de fapt, în mod practic? Înseamnă să faci altfel de cum vezi că face majoritatea, într-o societate în care Dumnezeu este pus deoparte fie din neștiință,

fie din aroganță fie din ignoranța multora, e momentul să avem curajul să ne facem timp pentru Dumnezeu. Să recunoaștem că de la El ne vine puterea de viață, sănătatea și că El a creat toate lucrurile minunate care ne înconjoară. Să-l punem pe Dumnezeu înaintea soțului și a copiilor noștri, mai presus de serviciul nostru și școlile noastre, să-l punem pe El înaintea intereselor noastre materiale și să căutăm să vedem cum îi place Lui să trăim. Într-o lume super-stresată și ocupată cu propriile obiective, să facem din Cel Preinalt autoritatea noastră supremă, să învățăm din Cuvântul Lui ce este bine și ce nu este bine, ce-l place și ce nu-l place și să petrecem timp cu Tatăl nostru ceresc în Rugăciune. Să descoperim marea sa Dragoste pentru noi și apoi să ne îndrăgostim de El pentru veșnicie.

2. Curajul de a visa.

Atunci când am devenit îndrăgostite de Dumnezeu, visele Lui devin visele noastre, bucuriile Lui devin și ale noastre și planurile Lui devin planurile noastre. Când ajungem la nivelul acesta de relație cu Dumnezeu, El nu mai are niciun secret față de noi. Suntem pe aceeași lungime de undă cu iubitul inimii noastre și vorbim cu El despre necazurile și dorințele noastre, dar ce e uimitor că El vorbește cu noi. Pentru că ne iubește ne spune despre soluțiile Lui la crizele cu care ne confruntăm și ne da strategii după care să acționăm. Astfel l s-a întâmplat și Deborei, o femeie care avea darul profetic, vorbea cu Dumnezeu, ea a primit strategia de lupta pentru eliberarea poporului evreu. Dacă citim în cartea Judecători cap 4 și 5, care prezintă istoria Deborei și a lui Barac, vom vedea că Dumnezeu îi descopere aces-tei femei în detaliu, strategia de eliberare, ziua luptei, locul luptei și oștenii de care era nevoie. Tot astfel, Dumnezeu, ne va descoperi fiecareia dintre noi, modul prin care putem ieși biruitoare în luptele noastre, El știe momentul în care trebuie să intrăm în ofensivă. El stie metodele prin care poți să câștigi unitatea în familia ta, cum poți să-ți convingi copii despre adevăratele valori, sau chiar sotul. Dumnezeu are puterea sa te vindece fizic si spiritual. Tot El poate inteveni la locul tău de munca, si pot să conform că a intervenit si la serviciul meu de nenumărate ori, tot El poate să rezolve criza națiunii noastre fie că e vorba de cea politica, economică sau chiar de corupție.

Visul lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi, pentru familiile noastre, pentru țară si pentru întreaga lume este unul deosebit de bun și de frumos, El are planuri pentru noi " ca să ne dea un viitor și o nădejde" și să fim o binecuvântare pentru cei de lângă noi. Haideti, sa avem curajul să vedem cu ochii spirituali cee ace vrea să ne arate Dumnezeu!

3. Curajul de a vorbi despre ceea ce crezi.

Orice persoană îndrăgostită, dar mai ales dacă este femeie, vorbește într-una despre iubitul inimii sale despre calitățile lui și despre planurile pe care și le-au făcut împreună. Tot astfel, femeile îndrăgostite de Dumnezeu, vorbesc despre planurile Lui pentru omenire, despre bunătatea Lui, despre puterea Lui, astfel ele sunt "aducătoare de vești bune". (Psalmul 68: 11)

Este o dovadă de curaj să vorbești despre persoană iubita, pentru că de multe ori oamenii s-au ales cu dezamăgire în dragoste, dar când îl avem în vedere pe Dumnezeu este o dovadă și mai mare pentru că El este în cer și noi pe pământ. Pentru acei ce nu au o relație personală cu Domnul, pare imposibil să vorbescă despre planurile Lui bune cu privire la oameni, deoarece ei nu cunosc aceste planuri "nu cunoașteți nici Scripturile nici puterea Lui Dumnezeu". Dar omul care îl are pe Dumnezeu pe primul loc în viața lui, are curaj să se laude cu Dumnezeu, pentru că are experiențe în care Dumnezeu l-a ajutat și pentru că aude cuvintele Lui Dumnezeu și înțelege planurile Lui.

Cuvintele au putere, Dumnezeu însăși a creat întregul univers prin Cuvânt, tot așa și noi dacă vom folosi acesta putere în favoarea noastră, vom putea schimba lumea prin ceea ce vorbim. Sau cu alte cuvinte, întâi se schimbă în bine vocabularul nostru și apoi situațiile cu care ne confruntăm.

Putem începe, chiar acum, să rostim cuvinte de binecuvântare, rostind promisiunile Lui Dumnezeu pentru țara noastră, pentru familia noastră, pentru noi personal, trebuie să avem curajul să vorbim despre ceea ce credem.

4. Curajul de a acționa conform cu viziunea și credință ta.

"Teoria că teoria, dar practică ne omoară"-este un proverb românesc foarte adevărat. Oare câți se opresc doar la a vorbi despre Dumnezeu, amânând cu tact ziua în care să pună în practică cunoștințele teoretice?

5. Curajul de a sărbători și menține biruința

După câștigarea biruinței, Debora se întoarce, în mod public, cu mulțumire spre Dumnezeu. Ea sărbătorește împreună cu cei care s-au luptat împotriva filistenilor, le recunoaște implicarea celor din fruntea armatei, dar și celor aparent mai neînsemnați (cum a fost lael – vezi Judecători 4:18), dar mai presus de toate recunoaște că biruința este a Domnului.

Pentru a menține o biruință ea trebuie mai întâi să fie recunoscută, să fie sărbătorită, să fie împărtășită cu cei implicați în obținerea ei și chiar cu cei care au fost

RODICA și MATEI BACIU

gostea desăvârșită nu este frică", Debora are încredere și, chiar dacă era femeie, merge ea însăși pe câmpul de bătălie alături de armata.

Chiar dacă a visa și a vorbi despre credința ta este un act de curaj, nu este suficient, trebuie neapărat să te implici. Bătăliile pe care le avem de dat fiecare sunt foarte diferite, de aceea nu putem copia strategii, ci doar principii de luptă spirituală, dar cu siguranță vom experimenta biruința dacă perseverăm. Se spune ca dragostea este cea mai tare armă, cu ea câștigăm bătăliile din orice domeniu, așa că e timpul să intri în ofensivă, să-i arăți soțului sau copilului adolescent că-l iubești necondiționat, să dovedești la locul tău de munca că ești o persoană pe care se poate conta. Dumnezeu le cunoaște personal pe toate persoanele din jurul tău, deci El îți va arăta cum să procedezi, doar trebuie să treci la acțiune și să nu te temi de eșec.

Oare câte rugăciuni ascultate, câte victorii au rămas fără a fi celebrate în viața noastră?

Concluzii:

· **Femeia curajoasă are influență, prin ea Dumnezeu face schimbări semnificative în societate**

· **România are nevoie de femei curajoase, care să-și asume rolul stabilit de Dumnezeu**

· **Forțe supranaturale se aliniază alături de femeile credincioase**

· **Femeia curajoasă lasă o moștenire binecuvantata peste generații, asemenea Deborei despre care citim ca în urma câștigării războiului " țară a avut odihnă 40 de ani"**

Mă rog ca Dumnezeu să aprindă în fiecare femeie din România curajul de a se lăsa în Mâna Lui ca o uneltă a schimbării în bine. Dumnezeu să ne ajute!

RODICA BACIU

FEMEIA CARE PRIMEȘTE binecuvântarea!

BINECUVÂNTARE:

Presupune acțiunea, formula sau gestul de a binecuvânta; benedicțiune, sau mai vechi blagoslovire.

A BINECUVÂNTA: Despre Dumnezeu: A revărsa grație divină;

Despre oameni:

A rosti anumite cuvinte menite să atragă protecția divină asupra unei persoane sau a unui lucru; A dori prosperitate și fericire cuiva, invocând numele lui Dumnezeu.

Îmi place mult definiția pe care Dicționarul Explicativ al Limbii Române a dat-o binecuvântării: a revărsa grație divină! Să primești BINECUVÂNTAREA lui Dumnezeu înseamnă să simți grația Sa divină cum se revarsă peste tine! Ce frumos! Ce DIVIN!

Azi tu poți simți cum Dumnezeu își revarsă din plin grația divină peste ține! Mai mult, El vrea să îți dea binecuvântarea Să în toate domeniile vieții! Deuteronom 28, este un text care ne surprinde prin multitudinea de bucurii, biruinte și lucruri pe care Dumnezeu vrea să ni le dea. Și toate acestea sunt cuprinse într-un singur cuvânt: BINECUVÂNTARE! “Domnul te va COPLEȘI CU BUNĂTĂȚI”, este doar una dintre aceste binecuvântări și este preferată mea! (Deuteronom 28:11) Tu VREI binecuvântarea lui Dumnezeu în viață ta? El vrea să îți dea chiar azi NOI binecuvântări! De tine DEPINDE dacă le vei primi sau nu!

Iată cum poți ATRAGE binecuvântarea lui Dumnezeu asupra ta și a familiei tale:

1. CITIREA Cuvântului lui Dumnezeu atrage BINECUVÂNTAREA!

Citește Cuvântul lui Dumnezeu ca și cum ar veni direct de la El! Cuvântul este Dumnezeu! “La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu. Și Cuvântul ERA Dumnezeu! ne spune Ioan 1:1. De fiecare dată când citești Biblia, Dumnezeu vorbește inimii tale. Îi auzi vocea? Să AUZI vocea lui Dumnezeu în tumultul acestei vieți și să primești ca urmare a acestei auziri mângâiere,

călăuzire, bucurie, pace, încurajare și speranța este o MARE binecuvântare pe acest pământ! Pe TOATE acestea le vei primi dacă vei citi Cuvântul lui Dumnezeu! Citește-l azi! Citește Cuvântul scris al lui Dumnezeu cu pasiune și ardoare și nu din obligație! Citește-l ca și cum întreagă ta viață ar depinde de el! Pentru că așa este: atât viață trăită pe acest pământ cât și cea veșnică DEPEND de citirea și împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu! “Cine cugetă la Cuvântul Domnului găsește FERICIREA!”, spune Psalmul 16:20. Găsește-ți FERICIREA acum, dar și cea eternă, citind și cugetând la Cuvântul lui Dumnezeu!

Totodată, citirea Bibliei te face mai frumoasă, te face să STRĂLUCEȘTI! În Exod 34:29 găsim scris: “Pielea fetei lui STRĂLUCEA pentru că vorbise cu Domnul!” Da, există o anumită strălucire a fetei și o anumită seninătate a chipului pe care o au doar cei care petrec timp de părtășie cu Dumnezeu, doar cei care vorbesc cu Domnul, așa cum a făcut Moise. Vorbește azi cu Dumnezeu, stai în prezența Lui și vei STRĂLUCI! Fața ta va căpăta o strălucire și o bucurie divină, iar cei din jur vor observa acest lucru! Vei fi plină de STRĂLUCIRE! Pentru că El vrea să STRĂLUCEȘTI!

Cuvântul lui Dumnezeu este plin de comori, de PROMISIUNI adresate de Dumnezeu femeii. Citind și crezând aceste promisiuni, viața ta va fi una de biruință! Vei trăi o viață condusă de promisiunile lui Dumnezeu și vei fi BINECUVÂNTATĂ! “O iau înaintea zorilor și strig: Nădăjduiesc în promisiunile Tale!” (Psalmul 119:147) Când totul pare că se prăbușește iar viitorul este sumbru și nesigur, promisiunile lui Dumnezeu îți vor da iarăși VIAȚĂ! Vei simți că trăiești cu adevărat doar în prezența lui Dumnezeu! Fii o femeie condusă de

promisiunile lui Dumnezeu și vei BIRUI!

2. ÎMPLINIREA voii lui Dumnezeu atrage BINECUVÂNTAREA!

“Iată, pun azi înaintea voastră binecuvântarea și blestemul: binecuvântarea, dacă veți asculta de poruncile Domnului Dumnezeului vostru pe care vi le dau în ziua această; blestemul, dacă nu veți asculta de poruncile Domnului Dumnezeului vostru și dacă vă veți abate de la calea pe care v-o dau în ziua aceasta și vă veți duce după alți dumnezei pe care nu-i cunoașteți.”

(Deuteronom 11:26)

Voia lui Dumnezeu este sfântă! Tratează-o ca atare! Tratează cu SFINȚENIE voia lui Dumnezeu și vei fi BINECUVÂNTATĂ și RĂSPĂLĂTITĂ! Dacă vrei să ai BINECUVÂNTARE în TOATE domeniile vieți, trebuie să împlinești VOIA lui Dumnezeu! În anii biblici, și nu numai, omul care a luptat să împlinească voia lui Dumnezeu a fost mereu binecuvântat! Luptă cu sfințenie și seriozitate ca să împlinești voia lui Dumnezeu în fiecare zi! Nu o trata cu nepăsare și indiferență pentru că împlinirea voii lui Dumnezeu, chiar dacă nu este întotdeauna ușor să o faci, îți va aduce cele mai mari bucurii și binecuvântări!

Fii o femeie care primește BINECUVÂNTAREA lui Dumnezeu!

DANIELA DELIBAȘ

„De aceea, pentru că ai preț în ochii Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc, dau oameni pentru ține și popoare pentru viața ta.”

Isaia 43:4

o a doua viață...

Septembrie 2013 ... un început de toamna frumoasă care venea încărcată cu proiecte și speranțe noi.

Însă, toate parcă se dărau pentru mine precum un castel de nisip în bătaia valurilor mării odată cu cuvintele rostite pe coridoarele unui spital: „Leucemie acută” (68 % celule cangerigene). La auzul acestei vești am spus către tatăl meu, care era acolo: „voi să fiți bine, eu voi fi cu ajutorul Domnului” și apoi mi-au răsunat în mintea și în cugetul meu versetele pe care le citisem în urmă cu câteva zile din Psalmul 20: „să te asculte Domnul în ziua necazului, să te ocrotească numele Dumnezeului lui Iacov...”, și am înțeles că este planul lui Dumnezeu. În camera unui spital au urmat zile grele și lungi de tratament, zile care erau numărate de medici și nesperate pentru viață, însă Dumnezeu în bunătatea Lui le-a avut mai dinainte pregătite în planul Său de viață pentru mine. Primele 20 de zile erau critice în contextul acestei boli, medici nu mi-au dat nicio speranță, așteptau să am unele simptome ale boli precum sângerări, infecții, etc., însă Dumnezeu avea toate lucrurile în control. Au fost momente când nu puteam mânca sau dormi, însă de multe ori puteam să cant și să mă rog. Îl simțeam pe Dumnezeu aproape, zilnic îmi întărea credința, mă ridica când mă simțeam epuizată , mă îmbărbăta prin mesajele fraților, însă cel mai mult a făcut-o prin Cuvântul Său din Sfânta Scriptură, care așa cum spune într-unul din versete: „este viu și lucrător „și așa a fost și pentru mine. Citindu-l îmi vorbea exact pe starea mea și mă ajuta să merg mai departe.

În această perioada cel mai mult îmi doream să fiu cu frații de credință la părtășie, să lucrez în casă lui Dumnezeu, lucru care era cu neputință, însă ei erau la rugăciune zilnic mijlocind înaintea lui Dumnezeu pentru vindecarea mea. Știu de asemenea, că au fost multe persoane care s-au rugat atât din oraș cât și din țară și strănătate pentru mine.

Mi s-au refăcut analizele după 15 zile de la diagnosticare și numărul celulelor cancerigene a scăzut la 6 % , ceea ce a fost un semn clar, că Dumnezeu ascultă rugăciunea întărind încă o dată credință fraților și a noastră. În preajma sărbătorii nașterii Domnului, numărul acestor celule a scăzut și mai mult ajungând la 1%, iar în februarie 2014 au fost 0 %. Am fost cu adevărat vindecată de Dumnezeu, care a

ascultat rugăciunile și m-a izbăvit. Domnul nostru face minuni și astăzi, vrednic este El să primească toată slavă, cinstea și onoarea.

În perioada de tratament într-una dintre zile, medicul curant mi-a transmis că voi avea un concediu medical de 1 an de zile, perioadă care mi s-a părut foarte lungă având în vedere că îmi doream mult să îmi reiau activitățile la servicii și nu numai. Discutând cu vecinele mele de salon despre acest subiect printre altele, am spus mai în glumă, mai în serios, că nu voi avea ce face un an în concediu doar dacă mă voi căsători și va trebui să îmi pregătesc nuntă. Specific că nu aveam nici un plan dinainte și nici nu vorbeam cu vreun băiat, de asemenea, în perioada această când eram internată unul dintre frați a zis prin credință, că voi fi în biserică atât mireasă cât și cu copil. Aceste cuvinte au prins viață și Dumnezeu

de cei din jur, când vor veni copiii în familia noastră și le răspundeam că mai trebuie să așteptăm o perioadă până finaliziez tratamentul, iar apoi va trebui să mai treacă cel puțin un an, să se detoxifice organismul. Însă, Dumnezeu are planurile Lui și El este stăpân peste viețile noastre. Nu este așa că El ne surprinde mereu cu câte un lucru frumos și neașteptat ? .. Așa a fost și în familia noastră, când am aflat că sunt însărcinată și vom avea un copilăș, erau atâtea sentimente care ne copleșeau, de la bucurie la tristețe, de la speranță la teamă, având în vedere că trecuseră doar 4 luni de la finalizarea tramentului. Cu toate riscurile care au fost pe perioada sarcinii în luna aprilie 2017, a venit pe lume băiețelul nostru sănătos și dulce, pe nume David Natanael. Aceasta a fost încă o minune palpabilă pe care Dumnezeu o făcuse în viața mea.

“Acest copilăș cu ochisorii că cerul și pământul bălai, înveselește casa noastră, ne dă energie și ne aduce aminte în fiecare zi, cât de iubiți și binecuvântați suntem de Creatorul nostru.”

Totul a început când aveam 29 de ani, iar astăzi când vă scriu, am 33 de ani cu ajutorul Domnului și voi mai avea atâtea cât El va îngădui.

Vreau să vă încurajez prin cuvintele de mai sus, să vă puneți toată speranța, încrederea și nădejdea în Dumnezeu, să vă rugați ca El să facă minuni în viața voastră, să perseverați în rugăciune și sunt convinsă că El vă ascultă și va lucra cum nici nu vă imaginați.

LEONTINA NICUȘAN
BISERICA "BETHEL", TG. MUREȘ

orice lucru,

El îl face frumos la vremea lui

Eclesiastul 3.11

Cu siguranță au fost situații în viața voastră, ca și în viața mea, când am realizat că lucrurile s-au întâmplat în mod miraculos și perfect la timpul potrivit. În cartea Eclesiastul 3.1 înțeleptul Solomon spune că "Toate își au vremea lor și fiecare lucru de supt ceruri își are ceasul lui."

În ultimul timp am fost tot mai conștientă de faptul că Dumnezeu m-a pregătit cu mult timp înainte pentru ce anume lucrează prin mine în acest timp. Totodată am înțeles că ceea ce mă pregătește El astăzi, este necesar pentru următorul pas în relația mea personală cu EL. Pentru Dumnezeu, creatorul timpului, nu există trecut sau viitor ci numai prezentul veșnic, așa încât El îmi cunoaște toată viața mea și o vede derulându-se înaintea ochilor Lui, chiar acum .

Ca urmare, Dumnezeu lucrează mai întâi în inima noastră, prin ceea ce trăim și experimentăm în viață, și mai apoi lucrează prin noi acolo unde ne-a așezat, în viața celor din jurul nostru. Ascultarea noastră în ceea ce El lucrează în noi, va determina nivelul de maturitate a lucrării Sale prin noi. Pentru că ne iubește, Dumnezeu are îndelungă răbdare cu noi și lucrează în inima noastră, ne transformă tot mai mult după "chipul și asemănarea Lui" și pe măsură ce suntem transformați în interior, ne încredințează lucrările Lui. De aceea, numai Dumnezeu poate cu adevărat să facă orice lucru frumos la vremea lui.

De multe ori poate ne străduim să realizăm un lucru sau altul pe care îl considerăm bun sau necesar în acel moment, dar nu reușim pentru că nu este încă vremea lui, sau nu suntem încă pregătiți pentru acel lucru, sau pentru că acel lucru nu este de fapt bun pentru noi conform preștiinței lui Dumnezeu. Dacă nu avem răbdare să așteptăm ca Dumnezeu să lucreze la timpul potrivit, și preluăm noi inițiativa pe cont propriu, riscăm să fim în afara voii lui Dumnezeu și ca urmare, în timp, vom avea de suferit consecințele ne-

răbdării (neascultării) noastre. Fără implicarea lui Dumnezeu, noi nu am putea avea știința, răbdarea și resursele necesare ca să putem împlini voia Lui.

Personal, uitându-mă în urmă în viața mea, mă simt cu adevărat binecuvântată și nu am cuvinte să-l mulțumesc îndeajuns lui Dumnezeu pentru cât de frumos a făcut toate lucrurile! El reușește întotdeauna să sincronizeze perfect toate lucrurile ca să lucreze împreună spre binele celor ce-l iubesc pe Dumnezeu, așa cum este scris în cartea Romani 8.28.

Acum sunt încredințată că Dumnezeu a orchestrat toate împrejurările ca să mă aflu în locul potrivit, la timpul potrivit ca să-l cunosc pe cel care avea să-mi devină soț, sa mă căsătoresc, la timpul hotărât de El să aduc pe lume un copil; tot El ne-a creat condiții ca să ne mutăm cu locuința și serviciul dintr-un oraș în altul, să am un anume loc de muncă, sau mai recent să-mi schimb locul de muncă....

Doar El a putut creea împrejurările și situațiile necesare, a pregătit oamenii prin care să lucreze chiar cu mulți ani înainte și mi-a pregătit mie inima, arătându-mi nespusă dragoste și răbdare ca să accept voia Lui, mi-a dat voință și putere ca să mă mișc în așa fel încât la timpul potrivit, să împlinesc planul Lui pentru viața mea.

De altfel, este scris în Biblie în cartea Faptele Apostolilor 17.26 că El a hotărât unde vom locui, cu delimitarea exactă în spațiu și timp: " *El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremi și a pus anumite hotare locuinței lor.*"

Privind retrospectiv, nimic nu a fost la voia întâmplării.

Dumnezeu folosește chiar și slăbiciunile noastre, neștiința noastră pentru a pune în adâncul sufletului nostru, dorul veșniciei, dorința de a-L căuta pe El cu perseverență, pentru că este scris tot în Eclesiastul 3.11 (partea a II-a) "...a pus în inima

lor chiar și gândul veșniciei, măcar că omul nu poate cuprinde, de la început până la sfârșit, lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu."

Acum sunt încredințată că și momentul întoarcerii mele la Dumnezeu, a fost orchestrat tot de El, la timpul potrivit. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu m-a căutat cu mult timp înainte și a declanșat în mine gândul veșniciei. Acest gând m-a făcut să mă întreb: care este scopul vieții mele? Dacă astăzi viața mea pe acest pământ s-ar încheia, unde mi-aș petrece veșnicia? Și pentru că m-a iubit atât de mult, tot El a ridicat oameni care să se roage pentru mântuirea mea; m-a condus ca să aud Vestea Bună a mântuirii prin harul Domnului Isus Hristos și am crezut în El. Și toate acestea s-au întâmplat la timpul perfect al lui Dumnezeu!

Dumnezeu a lucrat minunat! Pot

să spun ca și Solomon în cartea Eclesiastul 3.14 "am ajuns la cunoștința că tot ce face Dumnezeu dăinuește în veci, și la ceea ce face El nu mai este nimic de adăugat și nimic de scăzut,..." și asta pentru ca lumea să vadă, să se apropie de El, și "să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută."(Evrei 11.6)

De aceea putem continua să ne încredem total în Dumnezeul nostru, prin Domnul Isus Hristos , care ne-a creat, ne cunoaște cel mai bine, și ne va da tot ce avem nevoie în fiecare moment al vieții ca să trăim o viață victorioasă în încercări, o viață binecuvântată de El pentru ca să fim o binecuvântare și pentru cei din jurul nostru. Așadar, putem spune și noi ca și Apostolul Pavel: "

Deci, ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?....

Totuși în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit." (Romani 8.31,37)

Astăzi, Dumnezeu vrea să facă iarăși lucruri noi în viața celor ce-și pun încrederea în El. Poate chiar acum simți cum Dumnezeu îți vorbește și ție:

"Este vremea schimbării! Eu voi face lucruri noi în viața ta, și lucrări noi prin tine. Întărește-te și îmbărbătează-te! Eu însumi voi veghea la împlinirea Cuvântului Meu. Nădăjduiește în Mine și nu vei fi dată de rușine, căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău!"

Amin!

CARMEN NISTOR
BISERICA NOUL LEGĂMÂNT

Bibliografie:
Biblia sau Sfânta Scriptură a Vechiului și Noului Testament,
Traducerea Dumitru Cornilescu

Moștenirea

de la Golgota

După ce primul om dovedise înalta trădare față de Superiorul său întreaga omenire a căzut în captivitatea Satanei prin păcat. Pentru răscumpărarea ei prețul era atât de mare, încât nici un muritor nu ar fi fost capabil să-l achite. Era sânge nevinovat – viață fără păcat.

Atunci, Fiul lui Dumnezeu se oferă Tatălui spunând : “ Iată-Mă că vin! În sulul Cărții este scris despre Mine. Vreau să fac voia Ta Dumnezeule!” Ps 40:7-8 . Și a venit. S-a născut prin fecioara Maria și a trăit printre noi plin de har și de adevăr.

În El nu s-a găsit păcat.

Identificându-se cu omul muritor a luat asupra Lui întreagă povară a păcatelor.”Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne da pacea a căzut peste El și prin rănila Lui suntem tămăduiți.” Isaia 53:5 . Când Dumnezeu L-a privit pe cruce nu L-a văzut că pe Fiul Sau, ci a văzut întreagă rasă umană acolo. Murind în locul nostru “Ne-am făcut una cu El printr-o moarte asemănătoare cu a Lui.”(Rom 6:5). Am fost răstigniți împreună cu El, “am fost îngropați împreună cu El și înviați în El și împreună cu El prin credință în puterea lui Dumnezeu care L-a înviat din morți.”(Col 2:12)

După ce a câștigat bătălia cu diavolul și “a dezbrăcat domniile și stăpânirile făcându-le de ocară înaintea lumii “(Col 2:15), Fiul lui Dumnezeu a exclamat: “Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ”. Asta înseamnă că diavolului nu i-a mai rămas niciuna.

Tot ce a câștigat Domnul Isus pe Golgota este pentru noi. Este moștenirea noastră prezentă. Ne-a mântuit, ne-a dat dreptul să ne facem copiii lui Dumnezeu, ne-a dat viață veșnică, ne-a dat putere, ne-a vindecat.

Cuvântul pentru mântuire în varianta originală din lb. greacă este “sozo” și se referă specific la iertarea de păcate, vindecarea de boală, eliberarea de chin, bunăstare, pace s.a. Toate lucrurile bune din viață sunt în “pachetul”

mântuirii. Mântuirea Lui a fost desăvârșită. El a avut în vedere întreagă persoană: duh –iertare, suflet-eliberare, trup-vindecare.

A ne însuși doar iertarea de păcate din acest “pachet” al mântuirii este o mare ofensă pentru Dumnezeu. Încearcă să-ți imaginezi cum te-ai simți dacă i-ai oferi copilului tău un cadou: să zicem un apartament cu 3-4 camere și el ar folosi doar una din ele, deși e conștient că nu i-ar acoperi toate nevoile. Gândește-te ce simte inima Tatălui când îi respingi o parte din “cadoul” pe care ți l-a cumpărat nu cu aur sau argint, ci cu sângele scump al propriului Său Fiu.

Actul prin care ne putem dobândi moștenirea este actul credinței. Pentru a ajunge în posesia lui, Domnul Isus și-a mandatat ucenicii pentru a-i face publicitate din Ierusalim și până la marginile pământului. “Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia (vestea bună) la orice făptură. (Marcu 16:15)

Mântuirea este parte din Evanghelia Împărăției. Minunile erau rezultatul natural al instaurării Împărăției. Oridecâteori o persoană era vindecată sau eliberată o frântură de cer se coboară peste ea nimicind lucrarea diavolului.

Dacă afirmăm că există și alte dimensiuni ale mesajului mântuirii (enumerate mai sus) nu înseamnă că diminuăm cu nimic importanta iertării de păcat, ci pur și simplu că Dumnezeu a intenționat să ne dea mai mult. Tot ce a câștigat Domnul Isus pe Golgota este pentru noi. Este moștenirea noastră prezentă. Toate darurile bune și desăvârșite vin de la El și ne sunt absolut necesare pentru a fi eficiente în atingerea scopului divin.

Deși Satan nu mai are nicio putere asupra celor ce-L urmează prin credință pe Mântuitorul lor, el n-a încetat să renunțe la vechile lui strategii de înșelăciune “a orbit mintea necredincioasă că să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos” (2 Cor 4:4). Prea mulți dintre cei ce au primit iertarea de păcate își doresc să plece în cer, când misiunea noastră este să instaurăm modelul cerului pe pământ. În scopul acesta Domnul Isus i-a învățat pe

ucenici să se roage: “vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ” (Mat 6:10). Tot în acest scop S-a rugat El Însuși: “Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău”(Ioan 17:15).

Tare s-ar mai bucură înșelătorul să-i eliberăm calea spre distrugere plecând mai devreme de pe pământ. Cred că mai mult că oricând trebuie să cugetăm asupra Cuvântului lui Dumnezeu și să ne rugăm pentru duh de înțelepciune și descoperire în cunoașterea Lui. Cu toată dragoste te invit să reflectezi asupra rugăciunii apostolului Pavel din Efes 1:17-21.

Cred că a venit timpul să ne verificăm credință. Niciodată credință nu poate depăși cunoștința, iar lipsa de cunoștință aduce pieirea: “Poporul Meu piere din lipsa de cunoaștere”. (Osea 4:6) Înțelegeți acum de ce Dumnezeu așează cunoștință înaintea jertfelor (a faptelor). Te rog reține: o înțelegere greșită duce la o credință greșită (la necredință). În Rom 12:2 îndemnul Domnului este să ne innoim mintea pentru a deosebi bine voia lui Dumnezeu cea bună plăcută și desăvârșită.

Apropo, știi că un sens al cuvântului pocăință (metanoia) este și înnoirea minții și că se adresează celor ce s-au pocăit și au primit prin credință iertarea păcatelor? Haideți să ne cercetăm în lumina Scripturilor și să umblăm în conștientă moștenirii lăsate de Domnul Isus. Ce am văzut că s-a întâmplat în cartea Faptele Apostolilor era doar începutul. Noi suntem o continuare a acestei cărți. Slavă acestei case din urmă (a Bisericii) care acum este în construcție trebuie să fie mai mare decât a celei dintâi (din Faptele Apostolilor). Poți crede asta?

Dragi creștine vă invit să “accesăm” împreună moștenirea de la Golgota pentru a fi utile la extinderea Împărăției.

MĂRIOARA VASILCA
BISERICA "BETHEL", TG. MUREȘ

Fiul lui Dumnezeu a exclamat:

“Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ”

CELE MAI frumoase mâini

Geta Lupoiu, împreună cu părinții ei

GETA LUPOIU

BISERICA CREȘTINĂ PENTECOSTALĂ TOPLIȚA

*O ce n'aș da, să le mai simt măicuță
Cum mă-alintau și mă strângeau la piept
A tale mâini, să le sărut drăguță
Să știu că ai să vii, și să te-aștept.*

*Dar, au trecut acele vremi, s-au șters
Și au rămas doar amintiri și lacrimi.
Adeseori m-am întrebat de-al vieții mers
Dar n-am primit răspuns, doar patimi.*

*Aș vrea, ca cele mai frumoase mâini în zori
Să-mi șteargă lacrima din gene
Și-o șoptă lina, să coboare dintre nori
Pe-un curcubeu, și să zburăm ca două pene.*

*De-a lungul vieții, întâlnit-am multe
Și, auzit-am șoaapte dulci, și line
Dar, niciodată inimi să m-asculte
Nici ochi să mă privească ca și tine.*

*Aș da orice, să le mai simt o clipă
Cum mă cuprind a tale mâini, să uit de mine
Știu, cer prea mult, rămân pe-a dorului aripă
Și-aș vrea măicuță, doar o clipa lângă tine.*

*Și ce m-aș bucura, să pot măcar o zi
Să zbor cu tine de mână printre stele,
Dar știu, că niciodată nu mai vii
Și plâng într-un ungher doar eu, și dorurile mele.*

*Mi-aduc aminte de nopțile trudite
În care tu coseai hăinuțe pentru mine
Sa fiu, cel mai frumos copil, șopteai IUBITE
Așa mă alintai, ah cât era de bine.*

*Nu pot să uit mânuțele zbârcite
De-atâta muncă și de vremi trecute
Au fost și vor rămâne cele mai dorite
Sunt cele mai frumoase mâini, iubite*

Mireasma Gloriei Lui

Mireasma primăverii stă gata să se răspândească peste întreaga natură și peste întreaga ființă umană, aducând cu ea bucurii, speranță și multă frumusețe!

O mai mare mireasmă, este cea care locuiește în omul transformat de Isus. Dumnezeu ne spune că Își răspândește mireasma cunoștinței Lui prin noi ! (2 Corinteni 2:14-16). Cât de înălțător este să ști că Însuși Dumnezeu Își răspândește parfumul Lui prin mine și prin tine! Cred că cea mai mare mireasmă pe care o poate răspândi Isus prin noi e dragostea Sa pentru om!

E început de martie, frumoasa mantie a primăverii se așează încet, încet peste natura rece și lipsită de verdeață, flori și zâmbet. De ce au lipsit toate acestea până acum?... A încetat lumina să existe pe parcursul iernii?... A lipsit căldura?

Așa este și cu noi creștinii, dacă suntem doar „luminați” de Cuvântul lui Dumnezeu, dar ne lipsește căldura dragostei Lui, astfel încât, adevărata mireasmă a lui Hristos nu va putea fi simțită de cei pe lângă care vom trece.

Dacă vrem ca parfumul dragostei Lui să-i atingă pe cei cu care venim în contact, trebuie să învățăm de la El iubirea! Isus a venit pe pământ din dragoste pentru om! Toată lumea și tot ce-l aparține nu este așa valoros ca și sufletul unui om! Dumnezeu a făcut pe om să fie iubit și toate lucrurile să fie de folos, însă, păcatul a pervertit atât de mult mintea umană, încât au ajuns să fie iubite lucrurile, iar omul să fie folosit. Lucrurile materiale nu au contat deloc pentru Isus, doar în măsura în care au fost folosite pentru beneficiul altora! Oamenii erau în stare să priceapă mireasma dulce a dragostei Sale, pentru că gândurile Lui erau întotdeauna pline de iubire pentru ei. Gândurile lui isus nu erau critice pentru stângăcia, imaturitatea, incompetența și neștiința lor, și de aceea, vorbele, atitudinea și faptele Lui erau pline de o mireasmă copleșitoare! Dragostea noastră nu are esența lui Isus, atâta timp cât gândurile noastre față de om sunt critice și

egoiste, chiar dacă faptele sunt bune! Ne dorim cu adevărat ca mireasma lui Isus să atingă prin noi sufletele celor din jur?

În această perioadă, suntem într-un timp de post și rugăciune, cu alte cuvinte de apropiere față de Dumnezeu și unii de alții. Așa cum așteptata primăvară își desface mantaua plină de miresme, viață și frumusețe peste toți, fie buni, fie răi, haideți ca în același fel, să-L lăsăm și noi pe Dumnezeu să-Și reverse prin noi toată frumusețea și mireasma gloriei Sale pentru om.

MARY BERNDT

Rodirea

Fără sfărâmare și curățire nu e posibilă rodirea!

Există o legitate sub soare care aduce multă bucurie și împlinire, și anume... tot ce are viață sau suflare de viață să își dea rodul la vremea cuvenită, să crească, să se înmulțească și să umple ceea ce e destinat pentru a fi umplut!

Sfărâmarea pământului în vederea pregătirii acestuia și curățirea plan-tei sunt vitale pentru rodire. Sfărâmarea și pregătirea pământului, precum și curățirea ar putea fi puse pe socoteala unei inimi înguste, strâmte sau pline de răutate a Stăpânului. Totuși, ceea ce îl motivează și determină pe Stăpân să curățească planta este bucuria de a o vedea împlinindu-și menirea și bunăvoința Lui ... Și, doar în măsura în care planta își împlinește menirea rodind, aceasta își bucură Stăpânul...

Nevoia curățirii

Lecția de viață extrasă din îmbolnăvirea lămâiului din living – o lecție primită și învățată într-un dialog cu prietena mea, Adina, inginer horticol.

Într-o zi, m-am aplecat asupra lămâiului din living. Și cu ochiul liber se putea vedea suferință în el. Uitându-mă mai atent, am observat că multe frunze i se uscaseră; altele erau ușor pătate. Așa că, am început să curăț lămâiul de frunzele-i uscate și de cele atinse de o boală. Stând așa aplecată asupra lui, verificând frunză cu frunză, deodată am realizat că minutele fugeau; se scurgeau parcă mai repede decât mi-aș fi dorit. M-am pomenit dialogând cu mine însămi:

“Cum de mă preocupă niște frunze uscate și bolnave într-atât încât să stau ceasuri întregi verificându-le, analizându-le și spălându-le pe rând, una câte una, cu atâta minuțiozitate?” Și brusc mi-am amintit, din ce pricină aveam atâta grijă de lămâiul acesta. În urmă cu doi-trei ani, aproape murise. Nu mai trăgeam nădejde că își va reveni. Dar m- am încăpățânat să nu îl “las” în plata lui să moară. Așadar, am făcut tot ce am putut pentru îngrijirea și curățirea lui, pentru oblojirea a ceea ce era cu meteahnă în el. Și s-a meritat, pentru că, încetul cu încetul, acesta a revenit la viață și din nou și-a adus rodul la vremea cuvenită! Câtă încântare și bucurie mi-a adus viața din plantă și rodul dat de ea! Fără să îmi dau seama, gândul că din mort cum fusese cândva, lămâiul a revenit la

viață și și-a adus și rodul, mă motiva acum să nu îl las să moară! Era tocmai sezonul în care lămâiul meu era pregătit pentru înflorire... Și de această dată voi face tot ce pot pentru a reduce și păstra sănătatea și viața în el! Ooo, și cât așteaptă Stăpânul plantei să vadă că apar flori, acele flori aducătoare de nădejde pentru rodire...

Lămâiul meu e în pericol! Am pus mâna pe telefon și am sunat-o pe prietena mea: “S-a îmbolnăvit lămâiul! Are multe frunze uscate și pătate! Ce să fac cu el?”, “Trebuie curățit cât mai repede; trebuie tăiate rând pe rând toate frunzele uscate și cele bolnave, precum și crengile atinse de boală!”. “Wow! Cum să îl tai? Cum va arăta?” “Dacă nu o faci, vei regreta, pentru că planta va muri! Așadar, mai bine sacrifică ce e uscat și bolnav pentru a nu pune în pericol și ceea ce încă poartă viață și este sănătos. Ba mai mult, pui în pericol întreaga plantă care nu va mai putea rodi! Ține minte: întotdeauna ce e mort și bolnav, extenuază și distruge lent ceea e viață și sănătos... și nu mai poate fi vorba nicidecum de rodire! Nu fii preocupată de cum arată acum, ci de viața și rodirea lui viitoare!”

Hmmm! Dar de ce trebuie și la ce bun să rezolv bulgării de pământ formați în timp, bulgări care întăresc pământul? Care e problema că pământul s-a întărit? Și ce dacă pământul nu mai e dispus și atât de “deschis” ca să lase să intre la rădăcină apa și sărurile? De ce trebuie să intervin și să tai frunzele bolnave sau uscate ale unei plante imediat cum le observ? De ce nu le pot ignora și lăsa în plata lor? Oare nu cumva pot fi acuzat, eu, stăpânul plantei de insensibilitate și micime lăuntrică, de inimă îngustă, strâmtă, indiferentă și nepăsătoare, ba chiar plină de răutate, atunci când indiferent de suferința produsă, sunt gata să sfărâm pământul și să tai frunzele și crengile uscate și bolnave? Oare preocuparea pentru pământul în care se odihnește planta și curățirea acesteia, nu îmi poate fi imputată ca fiind egoism și răutate? Nicidecum! Preocuparea pentru calitatea pământului, cât și pentru frunzele bolnave nu îmi poate fi imputată! Ci, această preocupare denotă o inimă frământată și preocupată nu doar de boală și de ceea ce e neputință sau meteahnă, ci și de sănătate, viață și rodire, de ceea ce e sănătos, plin de viață și deschis la rodire.

Preocuparea pentru partea sănătoasă din plantă și deschiderea ei pentru a-și aduce rodul la vremea cuvenită m-a dus cu gândul la textul din Ioan 15:2: “Pe orice mlădiță, care este în Mine și nu; aduce roadă, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește, ca să aducă și mai multă roadă.”

Pericolul de moarte la care este expusă planta vizează două aspecte:

1. dezechilibrul în consumul sevei...

2. pericolul contaminării...

1. Frunzele bolnave consumă seva și o consumă, uneori chiar în exces; astfel că, seva de care frunzele sănătoase și florile au nevoie și de care s-ar putea bucura din plin, este risipită pe frunzele neputincioase, care nu mai pot fi “salvate”! Seva este risipită prin tocmai faptul că frunzele bolnave sau neputincioase sunt lăsate în “trup”! Și pericolul este mare nu pentru frunzele neputincioase, ci pentru cele sănătoase și pentru flori – mă refer aici la pericolul de a nu se mai hrăni corespunzător, pentru că seva este “risipită” pe frunzele bolnave. Și, din pricina “îmuștinării” hranei, din pricina “sărăcirii” nutrienților, frunzele sănătoase și florile riscă să se îmbolnăvească și ele, iar apoi să moară!

2. Dar, mai apare și riscul contaminării – în cazul expunerii frunzelor sănătoase și a florilor, la contactul cu cele bolnave! Așadar, atunci, când aleg să curăț planta de frunzele bolnave și uscate, nu inima mea strâmtă m-a împins și motivat la asta, nici egoismul sau orice altceva de genul acesta, ci grija pentru viața și sănătatea plantei, dar și pentru hrănirea ei corespunzătoare și deplină; grija pentru frunzele sănătoase, grija pentru a vedea din nou planta dând flori și rodind!

Textul din Ioan 15 continuă într-un mod tulburător. Isus este Vița, Tatăl, Vierul, iar noi mlădițele... Mlădițele însă, sunt de două feluri: roditoare și uscate.

Ioan 15:

“1. Eu sunt adevărata viță, și Tatăl Meu este vierul. 2. Pe orice mlădiță, care este în Mine și n-aduce rod, El [Vierul] o taie; și pe orice mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă și mai multă rod. ... 4. Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi.”

După cum Deci, când Vierul alege să își curățească via de mlădițele bolnave și uscate, nu inima Lui strâmtă Îl împinge

și motivează la asta, nici egoismul din El sau orice altceva de genul acesta, ci grija pentru sănătatea viței și pentru hrănirea ei corespunzătoare și deplină!...Grija pentru mlădițele sănatoase... grija pentru a le vedea rodind din nou și tot mai mult... și roada lor să rămână!...

Câteva observații:

Există posibilitatea să fim în Cristos, și să nu rodim! (Ioan 15:2)

Rodirea din belșug e direct legată de curățirea noastră! (Ioan 15:2)

A rămâne în El înseamnă a rodi – pentru că: “Pe orice mlădiță, care este în Mine și aduce rod, El [Vierul] o taie” ...Pe de altă parte, rodirea nu e posibilă fără a rămâne în El: “...nu puteți aduce rod, dacă nu rămâneți în Mine.”

Curățirea doare, dar ne e benefică; e singura soluție pentru sănătate, viață și rodire! Iar atunci când Domnul nostru alege să înceapă curățirea lăuntrului nostru – a tot ce ține de motivații, atitudini, gânduri, vorbe și fapte, e de dorit să nu ne întărâtăm, să nu ne răzvrătim sau să îl necinstim cu întrebări sau vorbe aruncate la adresa Lui sau a celor de care El se folosește, ci, să îi mulțumim că își face timp, că are răbdare și îi pasă de sănătatea, viața și rodirea noastră, că “risipește” din plin grija pentru noi și curățirea noastră. Și asta doar de dragul vieții și a sănătății noastre, a hrănirii noastre depline, a rodirii noastre din belșug, preocupat fiind ca roada noastră să rămână!

Duhul Sfânt a Celui Preaînalt este însărcinat cu această misiune în toți cei ce Își iubesc Stăpânul și vor să rodească de dragul Lui și spre slava Lui. Duhul Sfânt dovedește tot ce e păcat și nelegiuire în noi; El se preocupă ca viața noastră să fie “îmbrăcată” cu neprihănirea lui Cristos, pentru ca în Ziua Cea Mare a Sotelilor să nu ne găsească ușcați, fără viață sau neroditori și astfel să rămânem în picioare, să fim compatibili cu Sfințenia Împăratului și Domnului nostru și să putem petrece o veșnicie în prezența Lui, ca Mireasă a Lui. Duhul Sfânt lucrează în mod tainic, nu în grabă și cu multă tandrețe, migală și meticulozitate și pătrunde în cele mai tainice cotloane din lăuntrul nostru. Pe El îl preocupă (1) veșnicia noastră, viața și rodirea din noi [cu atât mai mult cu cât știe prețul pentru aducerea noastră din moarte la viață]; Îl preocupă (2) lărgirea Împărăției Celui Preaînalt și (3) înălțarea, onorarea și glorificarea Tatălui și a Fiului Său, Domnul Isus Cristos. Instrumentul Lui este Scriptura și comunitatea sfinților.

Coloseni 3 este un capitol extrem de tranșat, dureros chiar, dar extrem de benefic, tuturor celor ce aleg să asculte de îndemnurile Duhului Sfânt date prin Cuvânt:

Vor lua aminte la astfel de texte

doar cei ce au înviat împreună cu Cristos (Coloseni 3:1), doar cei pentru care Cristos este viața lor! (Coloseni 3:4), doar cei ce s-au dezbrăcat de omul cel vechi și s-au îmbrăcat cu omul cel nou (Coloseni 3:9), doar cei ce se consideră aleși ai lui Dumnezeu sfinți și preaiubiți! (Coloseni 3:12) Câtă bucurie în inima Celui Preaînalt când am fost adus din moarte la viață prin Isus Cristos!

Câtă bucurie în inima Celui Preaînalt când mi-am împlinit menirea și am rodit din plin, onorându-mi astfel Domnul! Câtă durere în inima Celui Preaînalt când nu mă doare faptul că sunt neputincios și bolnav și nici nu mă gândesc să îi cer ajutorul și intervenția! Ba mai mult, nici nu îmi pasă că mă usuc și mor; nu îmi pasă că tot ce e uscat și fără viață în Ziua cea Mare a Sotelilor va fi aruncat afară din prezența Celui Preaînalt, în focul cel veșnic. Câtă durere în inima Lui!

Cel Preaînalt ne respectă și nu va interveni în viața noastră neinvitat, nechemat! Câtă durere în inima Celui Preaînalt când vede în mine pericolul ca ceea ce e bolnav să atingă viața, sănătatea și rodirea din mine și trebuie să înceapă “sfărâmarea” pământului inimii și să înceapă curățirea, să înceapă să taie ceea ce e boală și moarte! El știe prea bine că doare. Și știe ce e durerea, pentru că a simțit-o profund ca nimeni altul, atunci când S-a despărțit de Fiul Său pentru a ni-L da nouă ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre, nu ale Lui... Și când a trebuit să Își întoarcă Fața de la El, acolo pe Cruce, deși Fiul Îl implora să nu Îl părăsească! Așadar, știe ce e durerea! A simțit-o personal. Dar, totodată știe și ce înseamnă bucuria învierii și aducerii din moarte la viață... și rodul adus de înviere!

Vai de cel ce îi cere Celui Preaînalt să îl lase în pace! Fie să avem inimi înțelepte și să apreciem aducerea noastră din moarte la viață și să tânjim și să implorăm mila Celui Preaînalt pentru a ne împlini menirea – aceea de a purta viața în noi înșine; de a fi mlădițe sănatoase în Viță; de a rodi; de a implora curățirea în vederea rodirii din belșug – rodire care să bucure inima Celui Preaînalt și a Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Cristos. “Cum de mă preocupă niște frunze uscate și bolnave într-atât încât să stau ceasuri întregi verificându-le, analizându-le și spălându-le pe rând, una câte una, cu atâta minuțiozitate?”

Simplu: Moartea care o pândește și care mușcă încetul cu încetul sănătatea și viața! Și vreau ca viața să domnească peste moarte! O fac de dragul frunzelor și florilor sănatoase, purtătoare de viață și rod! Asta vreau și pentru viața mea:

doresc ca viața să domnească peste moarte! Doresc ca aducerea din moarte la viață prin Domnul Isus Cristos să îmi fi fost spre folos și într-o viață, nu înspre osândă, în Acea Zi a Sotelilor!

De dragul sănătății, a vieții și rodirii, aleg să Îl las pe Duhul Celui Preaînalt să se ocupe de inima mea – să o curățească și să se preocupe de rodirea care să aducă bucurie și să Îl onoreze pe Domnul și Mântuitorul meu! Când ceea ce este mort și bolnav nu este îndepărtat, tăiat afară, sănătatea, viața și rodirea întregii plante sunt contaminate și expuse bolii și morții! Oare nu cumva poate fi acuzat Stăpânul atunci când, indiferent de suferința produsă, e gata să sfărâme pământul și să taie frunzele și crengile uscate și bolnave? Oare preocuparea pentru pământul în care se odihnește planta și curățirea acesteia, îi poate fi imputată?

Nicidecum! Ci această preocupare a Lui este dovada de netăgăduit a iubirii ce mi-o poartă, a preocupării pentru destinul meu veșnic, pentru viața și rodirea din mine – singura dovadă că sunt în Vița-Fiul Său și că Duhul Lui mă locuiește și mă pregătește pentru Acea Măreață Zi în care voi deveni Mireasă a Fiului Tatălui!

RALUCA ABRUDAN
BISERICA BAPTISTA "VIA"
CLUJ-NAPOCA

atenția „Sufetului de femeie”

spre cine și spre ce?
spre Cel ce ne-a creat și spre Ce ne învață!

Creatorul a înscris în programul genetic al oricărui individ uman ATENȚIA, o binecuvântare care se poate dezvolta mai rapid sau mai lent, se poate utiliza în scopuri pozitive sau nu, conștient sau inconștient etc. în funcție de o serie de factori din mediul în care crește copilul, se maturizează adultul și îmbătrânește vârstnicul

Atenția „sufletului de femeie credincios Creatorului”, indiferent de vârstă, va fi îndreptată spre Cuvântul scris de Adonay pentru omenire, prin care primim credință, înțelepciune, știință și putere pentru orice situație, va fi mereu proaspăt în minte citatul biblic: „O adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Elohîm- Dumnezeu” din Români 11:33, că să mobilizeze orice „suflet de femeie”.

Profunzimea și exactitatea atentă acasă, sau la locurile de muncă, în relații cu soții, cu copii, cu orice semen, studiile biblice, părtășia cu Adonay, ar fi câteva aspecte pozitive dorite și de Cel ce a creat atenția. Efectele atenției pozitive: optimismul, bucuria, succesul etc. sunt exemple de urmat pentru copii și tineri.

Atenția concentrată în locul superficialității.

Graba sau mulțimea problemelor cu care se confruntă femeile sunt elementele care „perturbă” studierea Cuvântului. Legea sau Tora conține instrucțiunile date de Adonay omenirii în legi, porunci și învățături de formare și transformare a omului căzut în păcat. Mulți spun că Legământul Inițial (numit Vechiul Testament) în care este Tora este a evreilor și o neglijează. Dar cum este perceput de „sufletul de femeie”, de exemplu Deuteronom 18:10: „Să nu fie la tine nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului (horoscop), de vrăjitor, de descântător, nimeni din cei care cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe morții...” Câte femei care sunt creștine, urmăresc cu interes aceste lucruri în media?

E bine că „sufletul de femeie” să aplice și să explice Deuteronom 22: 6,9,11, care spune: „Dacă întâlnești pe drum un cuib de pasăre, într-un copac sau pe pământ cu pui sau ouă și mama

lor șezând peste pui sau peste ouă, să nu iei și pe mama și pe puii ei, ci să dai drumul mamei, și să nu iei decât puii, că să fii fericit și să ai multe zile”, sau: „Să nu semeni în via ta două feluri de semințe”, „să nu porți o haină țesută din felurite fire, din lână și unite împreună”. Iată aspecte comportamentale care nu se repetă în Noul Legământ, dar nici nu sunt suprimate. Adon Yeshua Domnul Isus a venit să împlinească legea chiar dacă pe unele le-a anulat, de ex: Deuteronom 19:21, „să n-ai nici o milă, ci să ceri viață pentru viață, ochi pen-

cardiovasculare și nervoase etc. sunt scopurile urmărite de satan.

Motive de meditații:

- **Este importantă direcționarea atenției?**

- **Rămânem la stadiul de constatări?**

- **Ce pot întreprinde ca individ, în propria-mi atenție?**

- **Pot practica atenția selectivă?**

Solicitarea excesivă a atenției poate duce la îmbolnăviri. Neutilizarea atenției (comoditatea, lenea) duce la atrofierea (scăderea, pierderea) atenției.

tru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior”.

Mai sunt exemple, dar e nevoie de atenție sporită pentru a le discerne.

Nu voi aminti aspecte negative spre care este îndreptată atenția multor femei, pentru că se cunosc, relele-păcatele, ci doresc să închei cu nevoia că: „Atenția să fie în centrul atenției”, în contrast cu indiferența, pasivitatea, comoditatea, „care sunt la modă”, care nu stimulează atenția în nicio direcție. „Relaxarea falsă” în care atenția este îndreptată spre nimic, sau lucruri de nimic, este un pericol social care paște pe copii, tineri, femei, bărbați adulți și oameni în vârstă. Urmările acestor aspecte negative sunt vizibile asupra sănătății psihice, dar și fizice. Depresia, nemulțumirea, supărările cu îmbolnăviri

Să mulțumim lui Adonay pentru capacitatea psihică ATENȚIA și s-o utilizăm pentru El și Împărăția Să, cum ni se spune în Coloseni 3:17 „...să faceți totul în Numele Lui Adon Yeshua- Domnului Isus, și mulțumiți, prin El, lui Elohîm – Dumnezeu Tatăl”.

MARIA POPA

NUME SCUMP, NUME FRUMOS

*Cel mai frumos Nume din Univers este al Aceluia care aduce în viața fiecăruia, “răsărit de soare”,
În El mă încred, cu El vorbesc în fiecare clipă!*

Mă bucur pentru fiecare creatură pe care El a plămădit-o din lut...

Acest minunat Nume este al “Tatălui meu Ceresc”!

El îmi arată dragostea față de mine, zilnic,

Și-a dat Fiul la moarte, ca eu să trăiesc veșnic!

Aici pe pământ mi-a dat cadoul cel mai scump: mica mea familie, lumina ochilor mei!

Mi i-a dat din harul și iubirea Lui nemărginită.

Doar El, “Tatăl Ceresc” a putut să facă această minune!

Se coboară la mine, păcătosul,

Își întinde mâna dreaptă spunându-mi: “Eu sunt Viața, Eu sunt Adevărul”!

Cu smerenie îngenunchez înaintea Lui, rugându-L...

Tată, când vin încercări în viața mea, “fii alături de mine”!

Simt cum mă poartă pe brațul Lui, “Medicul meu Atotputernic”!

Mă îmbrățișează, mă acceptă, îmi transformă viața și inima.

Numai Tu știi, Tată, când va veni ultimul ceas al vieții mele...,

Atunci, în acea clipă, te rog să-mi dai șansa de a-ți spune ultima mea dorință:

“Aceasta este inima mea, primește-o Doamne!” pentru a fi cu Tine în veșnicie!

Îți mulțumesc pentru că m-ai acceptat! Eu sunt “copilul Tău”!

Bucuria de a-mi fi încredințat viața, Ție, îmi copleșește inima!

Îți mulțumesc pentru că îmi permiți să te numesc - “Tatăl Meu”.

Într-adevăr, “Tată Ceresc”, Numele Tău este cel mai scump, cel mai frumos, dintre toate cele existente!

ZOLD ILONA

BENEFICIARĂ – GRUPUL DE PERSOANE
CU DIAGNOSTIC ONCOLOGIC - “ALĂTURI DE TINE!
”FUNDAȚIA MATER

EFFECTELE

stresului, fricii și îngrijorării

“Eu am căutat pe Domnul, și mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate temerile mele. Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie, și nu ți se umple fața de rușine.”

Psalmul 34:4-5

soane, încetineala pronunțată, abuzul de tutun și alcool, cheltuieli exagerate cu cumpărăturile, dependența de jocurile de noroc, creșterea riscului de a provoca accidente, reacții exagerate, vorbirea accelerată sau nedeșlășită, scrâșnirea din dinți, minciuna, recurgerea la scuze, frustrarea, autocompătimirea, izolarea socială, modificări rapide ale stării de spirit, comunicare tensionată, crize de plâns, îngrijorare excesivă, râs nervos, descurajare, bâlbâială, procrastinare, furie, roșul unghiilor și altele.

Stresul puternic afectează toate sistemele noastre: *“Cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?”-Matei 6:27.* Să vedem prin câteva exemple în ce fel nivelurile ridicate de stres pot să afecteze sistemele organismului uman. Sistemul cardiovascular și circulator: Influența nivelului de stres asupra sistemului nostru cardiovascular (ca urmare a creșterii nivelului de epinefrină și norepinefrină) produce mărirea tensiunii arteriale și a pulsului, cauzând palpații, respirație sacadată, retenție de apă, oboseală, slăbiciune, amețală, disconfort pectoral (resimțit ca durere, amorțeală, constricție, presiune sau senzație de leșin). Este posibil ca oamenii cu unele din aceste simptome să aibă un atac de panică și să trebuiască să fie duși rapid la un spital de urgență.

Sistemul respirator:

Nivelurile ridicate de stres cauzează constricția vaselor sangvine și proastă alimentare cu oxigen, respirație precipitată, incapacitatea de a respira și inflamarea țesutului pulmonar, agravând astmul bronșic, răcelile obișnuite și gripa. Dispneea scade și mai mult cantitatea de sânge oxigenat în plămâni. Toate celulele vor avea un nivel scăzut de oxigenare, acest lucru deteriorându-le în întregul organism. Sistemul neurologic: sistemul neurologic, atunci când se află sub niveluri ridicate de stres, manifestă simptome ca dureri de

cap induse de tensiune, uitare, incapacitate de concentrare, oboseală, tulburări ale somnului, anxietate, tremur, slăbiciune, depresie, amețală și leșin. Echilibrul dintre serotonină și melatonină din creier este deteriorat, afectând calitatea somnului. Nivelul de serotonină este afectat atunci când o persoană foarte stresată ingerează cantități mari de alimente bogate în carbohidrați, ceea ce duce la îngrășare și obezitate. Creșterea consumului de carbohidrați din cauza nivelului ridicat de stres duce la privare de somn. Privarea de somn și nivelurile scăzute de melatonină măresc cu 50% riscul de cancer mamar în cazul femeilor și de cancer la prostată în cazul bărbaților. Despre asta voi vorbi mai pe larg ceva mai târziu.

Sistemul endocrin:

Stresul produce niveluri ridicate de cortizol („hormonul stresului”). Cortizolul ucide neuronii și deteriorează regiuni din hipocamp, reducând astfel secreția de acetilcolină, un neurotransmițător care ne ajută să gândim. Hipocampusul este implicat în stocarea informației în creier, dar când neuronii sunt distruși – cauzând uitarea – schimbările de personalitate pot duce la un sindrom neurocognitiv. Dacă stresul nu este controlat așa cum trebuie, pot apărea deteriorarea cognitivă și tulburările neurocognitive precum boala Alzheimer și alte tipuri de demență. Poate să apară și diabetul dacă nivelurile de cortizol cresc pentru o perioadă îndelungată de timp, ca urmare a unor intervale prelungite cu niveluri ridicate de stres. De asemenea, masă osoasă poate să scadă, acest lucru ducând la osteoporoză. Funcția glandei tiroide este și ea afectată, determinând simptome neplăcute din cauza termoreglării anormale. Glanda tiroidă este cea care reglează metabolismul și temperatura în organism. Ea primește mesaje de la hipotalamus, „termostatul corpului”, și de la glanda pituitară, care eliberează hor-

monii tiroidieni T3 și T4 (ce reglează pulsul inimii, producția de proteine, cantitatea de calciu folosită în oase de calcitonină etc.). Glanda tiroidă sesizează cantitățile insuficiente sau excesive ale acestor doi hormoni și reduce sau crește cantitatea de hormon secretat de tiroidă care menține T3 și T4 în echilibru. Nivelurile ridicate de stres perturbă funcțiile normale ale glandei tiroide.² 1 Jim Folk, Marilyn Folk, 2016, „Anxiety Symptom”, (inclusiv atacurile și tulburările cauzate de anxietate, semnele și simptomele de panică)

Sistemul tegumentar sub

stres: Când o persoană este afectată de stres, apar mâncărimi sau iritații ale pielii și riscul de a dezvoltă eczeme, psoriazis, lupus și alte afecțiuni autoimune, din cauza slăbirii eficienței sistemului ei imunitar. Sistemul musculo-scheletic: Sistemul musculo-scheletic este afectat de stres prin procese inflamatoare, care cauzează boli degenerative și crize de artrită, lupus și fibromialgie cu toate complicațiile sale.

Sistemul gastrointestinal:

Stresul asupra sistemului gastrointestinal cauzează greață, vomă, constipație, diaree, sindromul colonului iritabil, accidente ale vezicii urinare și intestinelor, precum și dezechilibre electrolitice. Sistemul limfatic: Sistemul limfatic joacă un rol central în apărarea noastră împotriva diferitelor tipuri de infecții, microorganismelor, virusilor și cancerului. El conține lichidul limfatic, o rețea de vase limfatice, celule specializate numite limfocite, țesuturi și organe limfoide (splină, de exemplu). Organismul este vulnerabil la atacuri interioare și exterioare, precum traumele, bolile, stresul, accelerarea procesului de îmbătrânire, distrugerea celulelor și mutațiile genetice, care degenerază în cancer. Sistemul imunitar: Deși extrem de vulnerabil, organismul uman are o putere extraordinară de

a se proteja cu ajutorul sistemului imunitar.

Sistemul imunitar are propria sa minte și capacitate de a deosebi ceea ce aparține organismului nostru, pe de o parte, de microorganismele și virusii străini, pe de altă parte. El atacă și elimină orice particule sau molecule străine. Partea fascinantă este că întregul proces de apărare încetează la momentul potrivit pentru a împiedica organismul să se autodistrugă. Nivelurile ridicate de stres cauzează niveluri ridicate de cortizol, care suprimă sistemul imunitar, lăsând că trupul nostru să fie mai susceptibil la infecție și la cancer. Sistemul imunitar secretă niște substanțe chimice careucid microbii străini, formează noduli limfatici, promovează circulația limfei în sânge și filtrează celulele canceroase, bacteriile și alte elemente străine. Celulele canceroase alertează celule-cheie din sistemul imunitar. Noi limfocite și celulele macrofage pot fi mobilizate în doar câteva minute pentru a lupta împotriva acestor inamici. Acesta este un adevărat miracol. De fapt, trupul, mintea și spiritul nostru sunt incomprehensibile – o creație uluitoare, miraculoasă, cu funcții vizibile și invizibile. Suntem cu adevărat capodoperă lui Dumnezeu. Nivelurile ridicate de stres, care produce cantități mărite de cortizol, suprimă întregul nostru sistem de autoapărare.

Stresul este dușmanul trupului – ucide, fură și distruge – care lucrează împotriva sistemului nostru imunitar creat de Dumnezeu. Întregul mecanism de apărare al trupului nostru este deteriorat de către nivelurile ridicate de stres cauzat de îngrijorare, teamă și anxietate.”

(Mai Presus de Știință, pp 38-40. Dr. Rodica Malos, USA)

Dr. Rodica Malos este medic primar în Portland, Oregon.

Ea și soțul ei, Stely Malos, administrează și conduc două centre de îngrijire pentru persoane de peste 25 de ani cu multiple afecțiuni cronice, inclusiv asistență pentru cei aflați în fază terminală și familiilor acestora. Dr. Malos este invitată ca vorbitor la conferințe naționale și internaționale. În calitate de consilier director al Star of Hope International, ea călătorește frecvent în scop misionar pentru a oferi ajutor din punct de vedere fizic și spiritual familiilor care au copii cu dizabilități.

“Ai avut vreodată sentimente neplăcute fără un motiv aparent?

Oamenii care experimentează niveluri ridicate de stres din cauza fricii și îngrijorării – ce duc la anxietate și depresie – pot prezenta simptome fizice, cognitive și comportamentale din cauza nivelului anormal de substanțe neurochimice, hormoni și neurotransmițători eliberați în organism.

Ca răspuns biologic la factorii de stres, oamenii vor experimenta la un moment dat în viața lor unul sau mai multe dintre următoarele semne și simptome: dureri inexplicabile de spate și sub bărbie, tensiuni musculare, dureri de cap, limbaj corporal agresiv, tremurul buzelor și mâinilor, amețală, senzație de leșin, uscarea gurii, dificultăți la înghițire, arsuri la stomac, mărirea pupilelor, greață, crampe stoma-

cale, neliniște, dificultăți de concentrare, transpirație abundentă, dificultăți de respirație, dureri în piept, boli ale inimii, mâini reci, transpirația extremităților, constipație, urinări frecvente, transpirație în timpul nopții, diaree, oboseală, scăderea poftei de mâncare, scăderea libidoului, palpații, respirație sacadată, insomnie, alterări ale greutății corporale și multe altele.

Simptomele mentale ce dezvăluie un stres puternic includ: anxietatea, frustrarea, mânia, dificultățile de învățare, depresia, confuzia, gândirea dezorganizată, nemulțumirea, sentimentul de copleșire, scăderea productivității, slabă concentrare, suspiciunea, izolarea, gândurile de sinucidere etc. Alte comportamente inadecvate pot include obiceiurile nervoase, impulsivitatea, delăsarea în ce privește aspectul exterior al propriei per-

Arta

unei vieți elegante

Cred,...a fi elegant ține de alegerea noastră. A fi elegant nu înseamnă doar a-ți potrivi hainele din garderobă cu accesoriile sau trendul anului. A fi elegant în viață ține de o anumită atitudine care vine din interior și emană prin toți porii, dar mai ales transmite celor din jur sentimente de admirație față de privirea ta, vorba ta, mersul tău, reacțiile zilnice și grija față de tot ce te înconjoară.

A trăi elegant, pentru mine înseamnă a rămâne în amintirea celor din jur ca fiind o persoană despre care nu ai găsi decât cuvinte calde... poate...de admirație.

În primul rând, este nevoie de o analiză proprie. Gândește-te la ce este cel mai important pentru tine în viață și ai grijă ca aceasta să se reflecte în acțiunile tale zilnice. Îmi vine acum în minte..." elegant este refuzul "!" spunea Coco Chanel și pornind de la acest gând...această afirmație, ne putem organiza un cadru în minte, unul în care eliminăm alegerile care nu ne vor mai compromite prioritățile. Iată, principiile generale ale unei vieți elegante pe care le poți urmări și tu! (aplicându-le la mine îți pot spune că au funcționat). Și de ce nu ai încerca și tu...măcar pentru o perioadă de timp? Așa vei afla răspunsul...Succes!

Alege calitatea, însă cel mai bun din ceea ce tu îți poți permite (lasă toate lucrurile acelea ieftine și de prost gust în urmă)

Păstrează-ți casa ordonată;

Nu-ți supra-încărca programul;

Fă acele lucruri care te fac fericită;

Fii selectivă cu activitățile și hobby-urile pe care le ai, limitează-te la mai puțin de cinci;

Nu acorda prea multă atenție fashion-ului, învață să îți crezi propriul stil;

Învață! Te rog...să te bucuri de plăcerile cele mai simple și autentice în viață: o carte bună, un film excepțional, o mâncare preparată cu ingrediente cele mai proaspete, o plimbare în natură;

Alege-ți cu atenție prietenii și optează pentru acei cu care împărtășești aceleași interese;

Mergi la biserică și dezvoltă-te spiritual, ajută foarte mult sufletul, crede-mă pe cuvânt;

Învață ceva nou, înscrie-te la un curs de gătit, de limbă străină, cultivă-ți o abilitate nouă, pictură, înot și nu renunța!

Călătorește – călătoriile deschid mintea și ne expun unor culturi de la care putem învăța ceva nou-oricând.

Ai grijă și de finanțe (bănuții tăi, aceia munciți cu sudoare) învață să-i administrezi pune câte ceva deoparte, chiar dacă e foarte puțin;

Apreciază arta. Învață să observi frumusețea din jurul tău – în joaca copiilor, arta muzicii, arta picturilor, natura din jurul tău, oamenii frumoși la suflet și la chip;

Sărbătorește! Dacă ești timidă...rezumă-te la o masă festivă de câteva persoane, chiar la tine acasă;

Nu este necesar să știi totul despre toate, însă poți avea propriile păreri –argumente. Simplu ar fi să îți alegi câteva subiecte pe care le adori și cu pasiune să le cercetezi mereu.

Cultivă o relație cu tine însăși. Acordă-ți timp! Caută întodeauna cunoașterea de sine – ție ce îți place, tu – cum simți, ce visezi, ce dorești. Este foarte ușor să te pierzi (mai ales atunci când porți mai multe pălării).

Așadar, elimină tot ceea ce nu este necesar și viața va fi mult mai simplă și mai elegantă. O persoană rafinată lucrează cu ea însăși la fel cum Dumnezeu crează ca un artist. Încet, sigur, zi de zi, iubind creația Lui și având viziunea competiției finale...capodopera Lui, adică TU.

ALINA NEAGU

IERTARE vs. RESPINGERE, RANCHIUNĂ

**„Seamănă un gând, vei culege o faptă;
Seamănă o faptă, vei culege un obicei;
Seamănă un obicei, vei culege un caracter;
Seamănă un caracter, vei culege un destin.”**

(Samuel Smiles)

C A R A C T É R U L , c o n f o r m
Dicționarului explicativ al limbii române (DEX), reprezintă „ansamblul însușirilor fundamentale psihice-morale ale unei persoane, care se manifestă în modul de comportare, în ideile și în acțiunile sale” .

Prin deciziile pe care le luăm în fiecare moment al vieții noastre, ne formăm caracterul. „Niciun om nu se poate ridica deasupra limitelor propriului său caracter” (Viscount Morley), iar „Caracterul unui om este destinul lui” (Heraclit). Aceste două maxime ne sugerează importanța caracterului în viața unui om. În calitate de cadru didactic, am avut șansa de a urma un curs- interesant și util prin conținutul său- numit „CHARACTER FIRST”. În cadrul acestuia am parcurs și un material despre IERTARE, trăsătură de caracter esențială pentru menținerea și dezvoltarea relațiilor interumane, dar și pentru protejarea propriei stări emoționale.

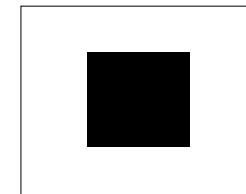
Conform definiției iertării din DEX, a IERTĂ înseamnă „ a scuti pe cineva de o pedeapsă, a trece cu vederea vina, greșeala cuiva, a nu mai considera vinovat pe cineva” . Oare este ușor a ierta? Cu siguranță că nu! Însă, chiar dacă iertarea nu șterge ofensa din trecut, ne ajută să mergem înainte, să ne trăim viața liberi, fără resentimente, fără amărăciune, fără să-l respingem pe ofensator, ci dimpotrivă, iertarea ne dă imboldul de a-l ajuta pe cel care ne-a greșit.

Dacă alegem să amânăm iertarea, fiind influențați de atitudinea ofensatorului, împiedicăm rezolvarea situației,

oprim vindecarea personală și restaurarea relației cu cel care ne-a supărat. Concentrarea continuă asupra unei ofense, ne limitează viața la o luptă personală între mine și ofensator, deoarece îi permitem acelei jigniri, să ne influențeze gândurile și acțiunile.

Pentru a ne dezvolta iertarea- ca trăsătură de caracter – trebuie ca fiecare, în mod personal, să ne propunem și să implementăm următoarele acțiuni: să iertăm cât mai repede, să nu ne ascundem greșelile, să ne cerem repede iertare, să nu dorim răzbunarea, ci să răspundem cu respect celor care ne-au ofensat.

Exemplu de activitate legată de iertare

Dacă desenez o pată de culoare închisă pe o foaie de hârtie și adresez întrebarea „ ce vezi?” celor prezenți, aceștia vor avea una din următoarele reacții: unii(cei mai mulți) vor indica pata întunecată, culoarea sau forma acesteia, iar alții (mult mai puțini) vor remarca RESTUL hârtiei din jurul petei. Acest comportament este foarte asemănător cu felul în care omul vede viața. Unii sunt preocupați să caute urmele dureroase lăsate de cei care le-au făcut rău și nu pot să-i ierte vreodată (păstrează ranchiună);

Cei care au aflat prețul iertării

supreme - manifestată prin jerta lui Isus Hristos la Golgota care ne-a împăcat cu Tatăl Sfânt- după ce au recunoscut răul își vor propune să-l depășească prin bine, astfel că vor șterge din mintea lor acele greșeli care le-au pricinuit rău și vor căuta în ofensator ceea ce este mai bun, adică în loc să se concentreze pe ceea ce este negativ la acea persoană, se vor concentra pe ceea ce este bun.

Care este efectul iertării?

Prin iertare, cel care iartă, își protejează propria stare emoțională: nu pășește în capcana amărăciunii și sufletul lui rămâne liber, dar îl și eliberează pe ofensator din această capcană periculoasă care te poate ține prizonier toată viața(de cele mai multe ori, fără să-ți dai seama). Atitudinea de iertare îl va determina pe ofensator să-și înceteze comportamentul ofensiv, iar relația dintre cei doi va putea fi refăcută.

Dacă ne vom simți vreodată mânioși sau supărați, ar trebui să ne punem întrebarea: „ ce vezi? ” .

Bibliografie:

www.characterfirst.ro

Character First. Îndrumător pentru Profesori Școala Elementară, Seria 1, Cartea 7
Dicționarul explicativ al limbii române

TEODORA-MARIA PEICA

BISERICA"NOUL LEGĂMÂNT", TG. MUREȘ

pentru dimineți relaxante de sâmbătă micul meu dejun preferat

Guacamole

salată de avocado

2 avocado medii (sau 3 mici)
1 ceapă roșie mare
12 roșii cherry
2 lingurițe ulei de măsline
2 lingurițe suc de lămâie
Sare și piper (1-2 lingurițe)

Pentru început trebuie să avem un avocado copt, ceea ce înseamnă că trebuie să fie mai închis la culoare și ușor moale. De obicei când cumpăr avocado îl las în bucătărie, în coșul cu fructe, pentru a fi numai bun pe când îl voi pregăti. În magazine vom găsi cel puțin 2 tipuri de avocado: verde sau maro/mov închis; eu îl prefer pe cel din urmă pentru guacamole.

Se taie avocado în jumătate, se scoate sâmburele, se decojește și se pisează într-un bol cu furculița sau cu ajutorul unui blender. Eu prefer varianta cu furculița, iar dacă avocado este bine copt, merge ușor. Taiem ceapa mărunț și roșiile cherry în cubulețe mici. Le adăugăm peste avocado, punem uleiul de măsline, sucul de lămâie, sarea și piperul (după gust) și amestecăm bine până se incorporează toate ingredientele și obținem o pastă de avocado cremoasă, numită guacamole.

Se poate servi pe pâine, ca sos pentru chipsuri, nachos sau cartofi prăjiți sau chiar într-un burger sau wrap

Porridge

terci de ovăz

1 cană fulgi de ovăz
2 căni apă
1 cană lapte
Un praf de sare

O rețetă extrem de simplă, rapidă și foarte sănătoasă pentru un mic dejun iubit de toți membrii familiei. Pentru fiecare măsură de fulgi de ovăz, se pune 3 măsuri de lapte sau apă. Dacă punem doar apă, vom avea un terci ușor lichid, dacă punem doar lapte vom avea un terci foarte clicos și avem riscul să se prindă de oală.

Eu însă prefer să pun 2 măsuri de apă și una de lapte, așa vom obține o compoziție perfectă. Se pun împreună cu fulgii de ovăz la fiert și se amestecă continuu până compoziția scade considerabil și se îngroașă – aproximativ 20 de minute (timpul de preparare poate depinde de tipul de fulgi de ovăz folosiți).

Se poate servi cald sau rece, îndulcit cu miere (altfel terciul nu are gust), aseasonat cu fructe. Recomand combinația cu miere, banana, capșunul sau fructe de pădure.

Desert rapid cu căpșuni

Un desert pe cât de simplu, pe atât de gustos.

500 gr căpșuni
250 gr mascarpone
500 gr frișcă
30 gr zahăr pudră
10-12 pișcoturi

Într-un bol încăpător vom pregăti crema: batem frișca cu mixerul pentru 5-10 minute sau până are o consistență tare. Adăugăm mascarponele și zahărul pudră și mai mixăm încă câteva minute până se omogenizează.

Luăm aproximativ 150 gr din căpșuni și le transformăm într-un sos fin cu ajutorul unui blender. Restul căpșunilor le tăiem cubulețe sau felii. Acum este momentul să asamblăm desertul în pahare/borcănele separate:

Punem o lingură de cremă, un strat de pișcoturi înmuiate bine în sosul de căpșuni, câteva căpșune tăiate mărunț, iar la final încă un strat de cremă.

Le ținem la frigider pentru aproximativ 2 ore înainte să le servim.

NATALIA ZSOLDOS

Radio Vocea Evangheliei

Timișoara 92,2 FM,
rve-timisoara.ro
București 94.2 FM
Brasov 94.6 FM
Cluj-Napoca 88.3 FM
Constanța 104.4 FM
Hunedoara 98.00 FM
Oradea 92.1 FM
Sibiu 89.4 FM
Suceava 102.7 FM
Moldova Nouă 106.6 FM

Va multumim din suflet.
Domnul sa va binecuvanteze.

Cu drag,
Nelu Ciobota
Radio Vocea Evangheliei
Timișoara
0728276516

Sfaturi pentru concediu

Pentru o vacanță de neuitat, îți recomandăm un pelerinaj în ȚARA SFÂNTĂ, o destinație râvnită de creștinii din toata lumea, locul unde vei putea să te îmbogățești spiritual și cultural călcând pe urmele pașilor Domnului Isus.

CĂLĂTOREȘTE ȘI TU CU AGENȚIA EVANGHELICĂ El Nifla tours

O televiziune din suflet pentru suflet!

Venim în întâmpinarea celor ce-L caută pe Dumnezeu prin:

- ▶ fragmente de programe din biserici evanghelice
- ▶ emisiuni pe teme biblice, cu un puternic impact moral-spiritual
- ▶ interviuri și reportaje de interes public
- ▶ evenimente, spectacole și conferințe creștine
- ▶ videoclipuri cu Psalmi, muzică și meditații biblice

Ne găsiți:

- ▶ în peste 200 de rețele de cablu
- ▶ în rețeaua Focus Sat
- ▶ în grilele digitale UPC, Telekom TV și Orange
- ▶ live pe internet la adresa www.credo.tv
- ▶ live pe telefonul mobil sau tablete, descărcând gratuit aplicația credo tv
- ▶ gratuit, montând o antenă individuală (oriunde în Europa)

Satelit: THOR 6
Poziția orbitală: 1° W
Frecvența: 12456 MHz
Polarizare: verticală
Rata simb: 28.000 KSymB/s
FEC: 7/8
V-PID: 1840 Kbit/s
A-PID: 128 Kbit/s
Norma: FTA

Dacă doriți să urmăriți Credo TV, iar distribuitorul dumneavoastră de televiziune nu are în grilă acest canal, nu ezitați să renunțați la contract, alegând una din celelalte variante.

Contact: 0264 436 150 0728 192 123 contact@credo.tv

ISRAEL

Va invita într-o calatorie UNICA si cu multa SEMNIFICATIE pasind pe urmele Domnului nostru scump ISUS si la propriu si la figurat!

PENTRU DETALII SI INSCRIERI:

www.elniflatours.com
elniflatours@yahoo.com
 00972-504611988
 (Viber si whatsapp)

Pelerinaje periodice pentru toate buzunarele!

Ghid autorizat: Pastor Daniel Stanger

"Picioarele mi se opresc în porțile tale, Ierusalime! Ierusalime, tu ești zidită ca o cetate făcută dintr-o bucată! Acolo se suie semintele, semintele Domnului, după legea lui Israel ca să laude Numele Domnului."
Psalmul 122

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împartăsească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa

contact@sufletdefemeie.ro

www.sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:

str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș

Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:

str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș

Biserica Penticostală FILADELFIA:

str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș

Biserica Penticostală BETHEL:

str. Arany Janos nr. 24-26, Târgu Mureș

www.sufletdefemeie.ro

